

EUROPSKA UNIJA

EUROPSKI PARLAMENT

VIJEĆE

**Strasbourg, 27. studenoga 2019.
(OR. en)**

**2018/0043 (COD)
LEX 1974**

**PE-CONS 86/1/19
REV 1**

**EF 183
ECOFIN 456
IA 147
CODEC 1036**

**DIREKTIVA EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA O IZDAVANJU POKRIVENIH
OBVEZNICA I JAVNOM NADZORU POKRIVENIH OBVEZNICA I IZMJENI DIREKTIVA
2009/65/EZ I 2014/59/EU**

DIREKTIVA (EU) 2019/...
EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 27. studenoga 2019.

**o izdavanju pokrivenih obveznica i javnom nadzoru pokrivenih obveznica
i izmjeni direktiva 2009/65/EZ i 2014/59/EU**

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora¹,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom²,

¹ SL C 367, 10.10.2018., str. 56.

² Stajalište Europskog parlamenta od 18. travnja 2019. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 8. studenoga 2019.

budući da:

- (1) U članku 52. stavku 4. Direktive 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća¹ navedeni su vrlo općeniti zahtjevi u pogledu strukturnih elemenata pokrivenih obveznica. Ti su zahtjevi ograničeni na to da pokrivene obveznice izdaje samo kreditna institucija koja ima registrirano sjedište u državi članici te da podliježu posebnom javnom nadzoru i mehanizmu dvostruke zaštite. Ta se pitanja razrađuju u nacionalnim okvirima za pokrivene obveznice te se u njima puno detaljnije uređuju. Ti nacionalni okviri sadržavaju i druge strukturne odredbe, osobito pravila o sastavu skupa za pokriće, kriterijima prihvatljivosti za imovinu, mogućnosti udruživanja imovine, obvezama u pogledu transparentnosti i izvješćivanja te pravila o smanjenju likvidnosnog rizika. Pristupi država članica uređivanju tih pitanja razlikuju se i u suštini. U više država članica ne postoji poseban nacionalni okvir za pokrivene obveznice. Kao posljedica toga, u pravu Unije još nisu utvrđeni ključni strukturni elementi s kojima pokrivene obveznice koje se izdaju u Uniji moraju biti usklađene.

¹ Direktiva 2009/65/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) (SL L 302, 17.11.2009., str. 32.).

- (2) Člankom 129. Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća¹ dodaju se daljnji uvjeti, uz uvjete iz članka 52. stavka 4. Direktive 2009/65/EZ, za ostvarivanje povlaštenog tretmana u pogledu kapitalnih zahtjeva kojima se kreditnim institucijama koje ulažu u pokrivene obveznice dopušta da imaju nižu razinu kapitala nego kada ulažu u drugu imovinu. I dok se tim dodatnim zahtjevima povećava razina usklađenosti pokrivenih obveznica u Uniji, njihova je posebna svrha utvrditi uvjete koji se moraju ispuniti kako bi ulagatelji u pokrivene obveznice dobili takav povlašteni tretman te oni nisu primjenjivi izvan okvira Uredbe (EU) br. 575/2013.

¹ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.).

- (3) Drugi pravni akti Unije, kao što su delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/35¹ i (EU) 2015/61² i Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća³, također sadržavaju upućivanje na definiciju utvrđenu u Direktivi 2009/65/EZ kao na referencu za utvrđivanje pokrivenih obveznica na koje se primjenjuje povlašteni tretman ulagatelja u pokrivene obveznice na temelju tih akata. Međutim, tekst tih akata razlikuje se ovisno o njihovoj svrsi i predmetu te se stoga ni pojam „pokrivena obveznica” ne upotrebljava dosljedno.

¹ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/35 od 10. listopada 2014. o dopuni Direktive 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (SL L 12, 17.1.2015., str. 1.).

² Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/61 od 10. listopada 2014. o dopuni Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu zahtjeva za likvidnosnu pokrivenost kreditnih institucija (SL L 11, 17.1.2015., str. 1.).

³ Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12.6.2014., str. 190.).

- (4) Općenito, može se smatrati da je tretman pokrivenih obveznica usklađen u pogledu uvjeta za ulaganje u pokrivene obveznice. Međutim, postoji nedostatak usklađenosti u pogledu uvjeta za izdavanje pokrivenih obveznica širom Unije i to ima više posljedica. Prvo, povlašteni tretman odobrava se jednako za instrumente koji su različiti po svojoj prirodi kao i po razini rizika i zaštiti ulagatelja. Drugo, razlike među nacionalnim okvirima ili nepostojanje takvog okvira i nepostojanje zajednički dogovorene definicije pojma „pokrivena obveznica” mogli bi stvoriti prepreke razvoju istinski integriranog jedinstvenog tržišta za pokrivene obveznice. Treće, zbog razlika u zaštitnim mjerama predviđenima nacionalnim pravilima mogli bi nastati rizici za financijsku stabilnost zbog toga što je pokrivene obveznice s različitim razinama zaštite ulagatelja moguće kupiti širom Unije i na njih se primjenjuje povlašteni tretman u skladu s Uredbom (EU) br. 575/2013 i drugim pravnim aktima Unije.

- (5) Usklađivanjem određenih aspekata nacionalnih okvira na temelju određene najbolje prakse trebali bi se stoga osigurati neometan i trajan razvoj tržišta pokrivenih obveznica u Uniji koja dobro funkcioniraju te ograničiti potencijalni rizici i slabosti u odnosu na financijsku stabilnost. Takvim usklađivanjem temeljenim na načelima trebala bi se uspostaviti zajednička osnova za izdavanje svih pokrivenih obveznica u Uniji. Usklađivanjem se od svih država članica zahtijeva da uspostave okvire za pokrivene obveznice što bi također trebalo olakšati razvoj tržišta pokrivenih obveznica u onim državama članicama u kojima takva tržišta ne postoje. Takvo bi tržište pružilo stabilan izvor financiranja za kreditne institucije koje bi temeljem toga bile u boljem položaju da potrošačima i poduzetnicima nude povoljnije hipotekarne kredite, a ulagateljima bi omogućilo alternativna sigurna ulaganja.

- (6) U preporuci od 20. prosinca 2012. o financiranju kreditnih institucija¹ Europski odbor za sistemske rizike („ESRB”) pozvao je nacionalna nadležna tijela i europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo) („EBA”), osnovano Uredbom (EU) 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća², da utvrde najbolju praksu u vezi s pokrivenim obveznicama i da potaknu usklađivanje nacionalnih okvira. Preporučio je i da EBA koordinira djelovanja koja poduzimaju nacionalna nadležna tijela, osobito u pogledu kvalitete i izdvajanja skupova za pokriće, isključenosti pokrivenih obveznica iz stečajne mase, rizika imovine i rizika obveza koji utječu na skupove za pokriće i objavljivanja sastava skupova za pokriće. U preporuci je osim toga upućen poziv EBA-i da dvije godine prati funkcioniranje tržišta pokrivenih obveznica upućivanjem na najbolju praksu koju je utvrdila EBA, kako bi procijenila potrebu poduzimanja zakonodavnih mjera i u skladu s time izvijestila ESRB i Komisiju.
- (7) Komisija je u prosincu 2013. zatražila savjet od EBA-e u skladu s člankom 503. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 575/2013.

¹ Preporuka Europskog odbora za sistemske rizike od 20. prosinca 2012. o financiranju kreditnih institucija (ESRB/2012/2) (SL C 119, 25.4.2013., str. 1.).

² Uredba (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), kojom se izmjenjuje Odluka br. 716/2009/EZ i stavlja izvan snage Odluka Komisije 2009/78/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 12.).

- (8) U izvješću priloženom mišljenju EBA-a od 1. srpnja 2014. EBA je odgovorila i na preporuku ESRB-a od 20. prosinca 2012. i na Komisijin zahtjev za savjet iz prosinca 2013. te je preporučila veću konvergenciju nacionalnih pravnih, regulatornih i nadzornih okvira za pokrivene obveznice kako bi se dodatno podržao jedinstveni povlašteni tretman u pogledu pondera rizika za pokrivene obveznice u Uniji.
- (9) Kao što je ESRB zahtijevao, EBA je dvije godine pratila funkcioniranje tržišta pokrivenih obveznica u odnosu na najbolju praksu utvrđenu u toj preporuci. EBA je na temelju tog praćenja 20. prosinca 2016. ESRB-u, Vijeću i Komisiji dostavila drugo mišljenje i izvješće o pokrivenim obveznicama¹. U tom se izvješću zaključuje da je potrebno daljnje usklađivanje kako bi se osigurala veća dosljednost u pogledu definicija i regulatornog tretmana pokrivenih obveznica u Uniji. U izvješću se nadalje zaključuje da bi se usklađivanje trebalo temeljiti na postojećim tržištima u pojedinim državama članicama koja dobro funkcioniraju.
- (10) Pokrivene obveznice obično izdaju kreditne institucije. Svrha pokrivenih obveznica jest osigurati izvore financiranja za kredite, a jedna od glavnih poslovnih djelatnosti kreditnih institucija jest odobravanje kredita u velikom opsegu. U skladu s time, da bi se na pokrivene obveznice primjenjivao preferencijalni tretman u skladu s pravom Unije, moraju ih izdati kreditne institucije.

¹ Izvješće EBA-e o pokrivenim obveznicama – preporuke za usklađivanje okvira za pokrivene obveznice u EU-u (2016.), EBA-Op-2016-23.

- (11) Time što se izdavanje pokrivenih obveznica ograničava na kreditne institucije osigurava se da izdavatelj ima potrebno znanje za upravljanje kreditnim rizikom povezanim s kreditima u skupu za pokriće. Time se osigurava i da izdavatelj podliježe kapitalnim zahtjevima kojima se štite ulagatelji na temelju mehanizma dvostruke zaštite kojim se ulagatelju i drugoj ugovornoj stranci ugovora o izvedenicama priznaje potraživanje i prema izdavatelju pokrivene obveznice i prema imovini za pokriće. Stoga se ograničavanjem izdavanja pokrivenih obveznica na kreditne institucije osigurava da pokrivene obveznice ostanu siguran i učinkovit alat za financiranje, čime se pridonosi zaštiti ulagatelja i financijskoj stabilnosti, a to su važni ciljevi javne politike i od općeg su interesa. To je također u skladu s konceptom nacionalnih tržišta koja dobro funkcioniraju, na kojima je u pravilu samo kreditnim institucijama dopušteno izdavanje pokrivenih obveznica.
- (12) Stoga je primjereno da izdavanje pokrivenih obveznica u skladu s pravom Unije bude dopušteno samo kreditnim institucijama kako su definirane u članku 4. stavku 1. točki 1. Uredbe (EU) br. 575/2013. Specijalizirane hipotekarne kreditne institucije karakterizira to da ne primaju depozite, već od građana primaju druga povratna sredstva te su kao takve obuhvaćene definicijom „kreditne institucije” kako je utvrđeno u Uredbi (EU) br. 575/2013. Ne dovodeći u pitanje pomoćne aktivnosti dopuštene u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom, specijalizirane hipotekarne kreditne institucije su institucije koje se bave samo hipotekarnim kreditiranjem i kreditiranjem javnog sektora, uključujući financiranje kredita kupljenih od drugih kreditnih institucija. Glavni je cilj ove Direktive urediti uvjete pod kojima kreditne institucije mogu izdavati pokrivene obveznice kao instrument financiranja na način da se utvrde zahtjevi u vezi s proizvodom i da se uspostavi poseban nadzor proizvoda kojem kreditne institucije podliježu kako bi se zajamčila visoka razina zaštite ulagatelja.

- (13) Mehanizam dvostruke zaštite bitan je koncept i element prisutan u mnogim postojećim nacionalnim okvirima za pokrivene obveznice. Također je glavno obilježje pokrivenih obveznica iz članka 52. stavka 4. Direktive 2009/65/EZ. Stoga je potrebno detaljno utvrditi taj koncept kako bi se osiguralo da ulagatelji i druge ugovorne strane ugovorâ o izvedenicama širom Unije imaju potraživanje i prema izdavatelju pokrivenih obveznica i prema imovini za pokriće pod usklađenim uvjetima.
- (14) Isključenost iz stečajne mase trebala bi također biti bitno obilježje pokrivenih obveznica kako bi se osiguralo da ulagatelji u pokrivene obveznice budu isplaćeni po dospijeću obveznice. Automatsko ubrzanje otplate u slučaju insolventnosti ili sanacije izdavatelja može poremetiti redoslijed naplate ulagatelja u pokrivene obveznice. Stoga je važno osigurati da ulagatelji u pokrivene obveznice budu isplaćeni u skladu s vremenskim rasporedom utvrđenim ugovorom čak i u slučaju insolventnosti ili sanacije. Isključenost iz stečajne mase je time izravno povezana s mehanizmom dvostruke zaštite i trebala bi stoga biti jedno od glavnih obilježja okvira za pokrivene obveznice.
- (15) Još jedno glavno obilježje postojećih nacionalnih okvira za pokrivene obveznice jest zahtjev da imovina za pokriće bude vrlo visoke kvalitete kako bi se osigurala robusnost skupa za pokriće. Imovina za pokriće odlikuje se specifičnim obilježjima povezanim s potraživanjima za plaćanje i s kolateralima kojima se osigurava takva imovina za pokriće. Stoga je primjereno utvrditi opća obilježja kvalitete prihvatljive imovine za pokriće.

- (16) Imovina navedena u članku 129. stavku 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 trebala bi, u okviru za pokriveno obveznice, biti prihvatljiva imovina za pokriće. Imovina za pokriće koja više ne ispunjava zahtjeve utvrđene u članku 129. stavku 1. te uredbe trebala bi i dalje biti prihvatljiva imovina za pokriće u skladu s člankom 6. stavkom 1. točkom (b) ove Direktive, pod uvjetom da ispunjava zahtjeve iz ove Direktive. Druga imovina za pokriće slično visoke kvalitete može također biti prihvatljiva na temelju ove Direktive, pod uvjetom da je takva imovina za pokriće u skladu sa zahtjevima iz ove Direktive, između ostalih u skladu sa zahtjevima u vezi s kolateralima kojima je osigurano potraživanje za plaćanje. Kada je riječ o fizičkim kolateralima, vlasništvo bi trebalo evidentirati u javnom registru kako bi se osigurala izvršivost. Ako ne postoji javni registar, države članice trebale bi moći predvidjeti alternativni oblik potvrđivanja vlasništva i potraživanjâ koji je usporediv s onim koji se pruža javnim evidentiranjem opterećene fizičke imovine. Ako se države članice koriste takvim alternativnim oblikom potvrđivanja, trebale bi predvidjeti i postupak za uvođenje promjena u evidenciju vlasništva i potraživanjâ. Izloženosti prema kreditnim institucijama trebale bi biti prihvatljiva imovina za pokriće u skladu s člankom 6. stavkom 1. točkom (a) ili točkom (b) ove Direktive, ovisno o tome jesu li u skladu sa zahtjevima iz članka 129. Uredbe (EU) br. 575/2013. Izloženosti prema osiguravajućim društvima trebale bi također biti prihvatljiva imovina za pokriće u skladu s člankom 6. stavkom 1. točkom (b) ove Direktive. Krediti javnim poduzećima, kako su definirana u članku 2. točki (b) Direktive Komisije 2006/111/EZ¹, ili krediti za koje ona jamče, mogu biti prihvatljiva imovina za pokriće pod uvjetom da javna poduzeća pružaju javne usluge neophodne za održavanje ključnih društvenih aktivnosti.

¹ Direktiva Komisije 2006/111/EZ od 16. studenoga 2006. o transparentnosti financijskih odnosa između država članica i javnih poduzeća, kao i o financijskoj transparentnosti unutar određenih poduzeća (SL L 318, 17.11.2006., str. 17.).

Osim toga, takva javna poduzeća trebala bi pružati svoje usluge na temelju koncesije ili odobrenja javnog tijela, trebala bi podlijevati javnom nadzoru i imati dostatne ovlasti za stvaranje prihoda kako bi se osigurala njihova održivost. Ako države članice odluče u svojem nacionalnom okviru dozvoliti imovinu u obliku kredita javnim poduzećima ili kredita za koje ona jamče, trebale bi na odgovarajući način razmotriti mogući učinak dozvoljavanja takve imovine na tržišno natjecanje. Neovisno o njihovom vlasništvu, kreditne institucije i osiguravajuća društva ne bi trebalo smatrati javnim poduzećima. Nadalje, države članice trebale bi imati mogućnost u svojim nacionalnim okvirima predvidjeti da određena imovina bude isključena od prihvatljivosti za uključenje u skup za pokriće. Kako bi se ulagateljima u pokrivenne obveznice omogućilo da bolje procijene rizik programa pokrivenih obveznica, države članice trebale bi predvidjeti i pravila o diversifikaciji rizika u pogledu granularnosti i značajne koncentracije, o broju kredita ili izloženosti u skupu za pokriće i o broju drugih ugovornih strana. Države članice trebale bi moći odlučiti o odgovarajućoj razini granularnosti i značajne koncentracije koja se zahtijeva na temelju njihova nacionalnog prava.

- (17) Pokrivene obveznice imaju specifična strukturna obilježja čiji je cilj da ulagatelji budu u svakom trenutku zaštićeni. Među tim obilježjima je i zahtjev da ulagatelji u pokrivene obveznice imaju potraživanje ne samo prema izdavatelju, nego i prema imovini iz skupa za pokriće. Ti strukturni zahtjevi koji se odnose na proizvod razlikuju se od bonitetnih zahtjeva koji se primjenjuju na kreditne institucije koje izdaju pokrivene obveznice. Ti strukturni zahtjevi koji se odnose na proizvod ne bi trebali biti usmjereni na osiguravanje dobrog bonitetnog stanja institucije izdavateljice, već bi im cilj trebao biti zaštita ulagatelja utvrđivanjem specifičnih zahtjeva za samu pokrivenu obveznicu. Uz specifični zahtjev u pogledu upotrebe visokokvalitetne imovine za pokriće, primjereno je regulirati i opće zahtjeve u pogledu obilježja skupa za pokriće kako bi se dodatno ojačala zaštita ulagatelja. Ti bi zahtjevi trebali sadržavati specifična pravila čiji je cilj zaštita skupa za pokriće, kao što su pravila o izdvajanju imovine za pokriće. Izdvajanje se može postići na različite načine, primjerice u bilanci, s pomoću subjekta posebne namjene ili na neki drugi način. Međutim, svrha izdvajanja imovine za pokriće jest pravno staviti tu imovinu izvan dosega vjerovnika koji nisu ulagatelji u pokrivene obveznice.

- (18) Lokaciju kolaterala trebalo bi također regulirati kako bi se osiguralo izvršavanje prava ulagatelja. Važno je i da države članice utvrde pravila o sastavu skupa za pokriće. Nadalje, u ovoj bi Direktivi trebalo detaljno utvrditi zahtjeve u pogledu pokrića ne dovodeći u pitanje pravo država članica da dopuste drukčije načine smanjenja rizika, primjerice u odnosu na valute i kamatne stope. Trebalo bi definirati i izračun pokrića i uvjete pod kojima se ugovori o izvedenicama mogu uvrstiti u skup za pokriće kako bi se osiguralo da skupovi za pokriće podliježu zajedničkim standardima visoke kvalitete širom Unije. Izračun pokrića trebao bi biti u skladu s načelom nominalnog iznosa za glavnice. Države članice trebale bi moći primjenjivati metodu izračuna različitu od načela nominalnog iznosa, pod uvjetom da je druga metoda opreznija, to jest, da ne dovodi do višeg koeficijenta pokrića, pri čemu imovina za pokriće predstavlja brojnik, a obveze koje proizlaze iz pokrivenih obveznica predstavljaju nazivnik. Države članice trebale bi moći zahtijevati stupanj veće razine kolateralizacije za pokrivene obveznice koje izdaju kreditne institucije koje se nalaze u dotičnoj državi članici koji je viši od zahtjeva u pogledu pokrića utvrđenog u ovoj Direktivi.

- (19) Nekoliko država članica već zahtijeva da nadzornik skupa za pokriće obavlja posebne zadaće u pogledu kvalitete prihvatljive imovine te da osigurava usklađenost s nacionalnim zahtjevima u pogledu pokrića. Stoga je radi usklađivanja tretmana pokrivenih obveznica širom Unije važno jasno definirati zadaće i odgovornosti nadzornika skupa za pokriće ako se takav nadzornik zahtijeva nacionalnim okvirom. Postojanje nadzornika skupa za pokriće ne oslobađa nacionalna nadležna tijela odgovornosti u pogledu javnog nadzora pokrivenih obveznica, posebno u pogledu usklađenosti sa zahtjevima utvrđenima u odredbama nacionalnog prava kojima se prenosi ova Direktiva.

- (20) U članku 129. Uredbe (EU) br. 575/2013 utvrđeno je nekoliko uvjeta koje moraju ispunjavati pokrivena obveznica koja su kolateralizirali sekuritizacijski subjekti. Jedan od tih uvjeta odnosi se na opseg u kojem se ta vrsta imovine za pokriće može koristiti i ograničenja uporabe takvih struktura na 10 % iznosa nepodmirenih obveza koje proizlaze iz pokrivenih obveznica. Nadležna tijela mogu primijeniti izuzeće od tog uvjeta u skladu s Uredbom (EU) br. 575/2013. Komisija je prilikom preispitivanja primjerenosti tog izuzeća zaključila da bi mogućnost upotrebe sekuritizacijskih instrumenata ili pokrivenih obveznica kao imovine za pokriće za izdavanje pokrivenih obveznica trebalo dopustiti samo u pogledu drugih pokrivenih obveznica („strukture za unutargrupne udružene pokrivena obveznica”) i da bi je trebalo dopustiti bez ograničenja u odnosu na iznos nepodmirenih obveza koje proizlaze iz pokrivenih obveznica. Kako bi se zajamčila optimalna razina transparentnosti, skupovi za pokriće za pokrivena obveznica vanjskog izdanja ne bi smjeli sadržavati pokrivena obveznica unutarnjeg izdanja koji potječu od različitih kreditnih institucija unutar iste grupe. Štoviše, budući da se korištenjem struktura za unutargrupne udružene pokrivena obveznica predviđa izuzeće od ograničenja izloženosti kreditnoj instituciji utvrđenih u članku 129. Uredbe (EU) br. 575/2013, trebalo bi zahtijevati da pokrivena obveznica unutarnjeg izdanja i pokrivena obveznica vanjskog izdanja u trenutku izdavanja ispunjavaju uvjete za 1. stupanj kreditne kvalitete ili, u slučaju naknadne promjene stupnja kreditne kvalitete i podložno odobrenju nadležnog tijela, uvjete za 2. stupanj kreditne kvalitete. Ako pokrivena obveznica unutarnjeg izdanja ili pokrivena obveznica vanjskog izdanja prestanu ispunjavati taj zahtjev, pokrivena obveznica unutarnjeg izdanja više ne ispunjavaju uvjete kao prihvatljiva imovina u skladu s člankom 129. Uredbe (EU) br. 575/2013 te se, kao posljedica, na pokrivena obveznica vanjskog izdanja iz dotičnog skupa za pokriće ne primjenjuje izuzeće iz članka 129. stavka 1.b te uredbe.

Ako te pokrivene obveznice unutarnjeg izdanja više ne ispunjava relevantni zahtjev u pogledu stupnja kreditne kvalitete, one bi ipak trebale biti prihvatljiva imovina za pokriće za potrebe ove Direktive pod uvjetom da su u skladu sa svim zahtjevima utvrđenima u ovoj Direktivi, a pokrivene obveznice vanjskog izdanja koje su kolateralizirane tim pokrivenim obveznicama unutarnjeg izdanja ili drugom imovinom koja je u skladu s ovom Direktivom stoga bi isto tako trebale moći nositi oznaku „europska pokrivena obveznica”. Države članice trebale bi imati mogućnost dopustiti uporabu takvih struktura. Iz toga proizlazi da, kako bi ta mogućnost bila doista dostupna kreditnim institucijama koje pripadaju grupi koja se nalazi u različitim državama članicama, potrebno je da su sve dotične države članice iskoristile tu mogućnost i prenijele odgovarajuću odredbu u svoje pravo.

- (21) Male kreditne institucije suočavaju se s poteškoćama pri izdavanju pokrivenih obveznica jer uspostavljanje programâ pokrivenih obveznica često podrazumijeva visoke početne troškove. Na tržištima pokrivenih obveznica osobito je važna i likvidnost koja je u velikoj mjeri određena volumenom nepodmirenih obveza koje proizlaze iz obveznica. Stoga je primjereno dopustiti zajedničko financiranje od strane dviju ili više kreditnih institucija kako bi se manjim kreditnim institucijama omogućilo izdavanje pokrivenih obveznica. Time bi se omogućilo da nekoliko kreditnih institucija udruži imovinu za pokriće kao imovinu za pokriće za pokrivene obveznice koje izdaje jedna kreditna institucija te bi se olakšalo izdavanje pokrivenih obveznica u onim državama članicama u kojima još nema dobro razvijenog tržišta pokrivenih obveznica. Zahtjevima u pogledu korištenja ugovorâ o zajedničkom financiranju trebalo bi osigurati da imovina za pokriće koja se prodaje ili koja se, ako je pojedina država članica dopustila tu mogućnost, na temelju ugovora o financijskom kolateralu u skladu s Direktivom 2002/47/EZ Europskog parlamenta i Vijeća¹ prenosi na kreditnu instituciju koja izdaje obveznice ispunjava zahtjeve u pogledu prihvatljivosti imovine za pokriće i izdvajanja imovine za pokriće u skladu s pravom Unije.

¹ Direktiva 2002/47/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. lipnja 2002. o financijskom kolateralu (SL L 168, 27.6.2002., str. 43.).

- (22) Transparentnost skupa za pokriće kojim se osiguravaju pokrivene obveznice ključan je element te vrste financijskog instrumenta jer povećava usporedivost i ulagateljima omogućuje provedbu potrebne evaluacije rizika. Pravo Unije sadržava pravila o sastavljanju, odobrenju i distribuciji prospekta koji se treba objaviti prilikom javne ponude vrijednosnih papira ili njihova uvrštavanja za trgovanje na uređenom tržištu koje se nalazi ili posluje u državi članici. Tijekom vremena nacionalni zakonodavci i sudionici na tržištu osmislili su više inicijativa u vezi s informacijama koje se moraju priopćiti ulagateljima u pokrivene obveznice, a kojima se nadopunjuje takvo pravo Unije. Potrebno je, međutim, u pravu Unije detaljno utvrditi najnižu zajedničku razinu informacija kojima bi ulagatelji trebali imati pristup prije ili u trenutku kupnje pokrivenih obveznica. Državama članicama trebalo bi dopustiti da te minimalne zahtjeve dopune dodatnim odredbama.

- (23) Glavni element osiguravanja zaštite ulagatelja u pokrivene obveznice jest smanjenje rizika likvidnosti tog instrumenta. To je iznimno važno kako bi se osigurala pravodobna otplata obveza povezanih s pokrivenom obveznicom. Stoga je primjereno uvesti zaštitni sloj likvidnosti skupa za pokriće kako bi se odgovorilo na rizike manjka likvidnosti, kao što su neusklađenosti u pogledu rokova dospijeća i kamatnih stopa, prekidi plaćanja, rizici miješanja imovine, obveze plaćanja povezane s ugovorima o izvedenicama i druge operativne obveze koje dospijevaju u okviru programa pokrivenih obveznica. Kreditna institucija može se naći u situacijama u kojima joj je teško poštovati zahtjev u vezi sa zaštitnim slojem likvidnosti skupa za pokriće, na primjer u vrijeme stresa, kada se zaštitni sloj upotrebljava za pokrivanje odljeva. Nadležna tijela imenovana u skladu s ovom Direktivom trebala bi pratiti ispunjavanje zahtjeva u vezi sa zaštitnim slojem likvidnosti skupa za pokriće i, ako je to potrebno, poduzeti mjere kako bi se osiguralo da kreditna institucija poštuje zahtjev u vezi sa zaštitnim slojem likvidnosti. Zaštitni sloj likvidnosti skupa za pokriće razlikuje se od općih likvidnosnih zahtjeva koji su utvrđeni za kreditne institucije u skladu s drugim pravnim aktima Unije jer je zaštitni sloj likvidnosti skupa za pokriće izravno povezan sa skupom za pokriće te se njime nastoje smanjiti likvidnosni rizici specifični za skup za pokriće. Države članice trebale bi, radi najvećeg mogućeg smanjenja regulatornog opterećenja, moći dopustiti odgovarajuću povezanost s likvidnosnim zahtjevima koji su uspostavljeni drugim pravnim aktima Unije i čija je svrha različita od one koju ima zaštitni sloj likvidnosti skupa za pokriće. Države članice trebale bi stoga moći odlučiti da se, do datuma izmjene tih pravnih akata Unije, zahtjev u pogledu zaštitnog sloja likvidnosti skupa za pokriće primjenjuje samo ako se u skladu s pravom Unije na kreditnu instituciju ne primjenjuju ni jedan drugi likvidnosni zahtjev tijekom razdoblja obuhvaćenog takvim drugim zahtjevima.

Takvim bi odlukama trebalo izbjeći podvrgavanje kreditnih institucija obvezi pokrivanja istih odljeva različitom likvidnom imovinom za isto razdoblje. Mogućnost da države članice odluče da se zaštitni sloj likvidnosti skupa za pokriće ne primjenjuje trebala bi se ponovno procjenjivati u kontekstu budućih izmjena likvidnosnih zahtjeva za kreditne institucije u skladu s pravom Unije, između ostalog u kontekstu primjenjive delegirane uredbe donesene na temelju članka 460. Uredbe (EU) br. 575/2013. Likvidnosni rizici mogli bi se rješavati i sredstvima različitim od pružanja likvidne imovine, na primjer izdavanjem pokrivenih obveznica koje podliježu strukturama za produljenje roka dospijea pri čemu se događajima pokretačima rješava manjak likvidnosti ili likvidnosni stres. U takvim bi slučajevima države članice trebale moći dopustiti da se izračun zaštitnog sloja likvidnosti temelji na datumu konačnog dospijea pokrivenih obveznica, uzimajući u obzir moguća produljenja roka dospijea, ako se događajima pokretačima rješavaju likvidnosni rizici. Nadalje, države članice trebale bi moći dopustiti da se likvidnosni zahtjevi za skup za pokriće ne primjenjuju na pokrivenih obveznica koje podliježu zahtjevima u pogledu usklađenog financiranja ako uplate ugovorno dospijevaju prije isplata i u međuvremenu se uvrstavaju u visokolikvidnu imovinu.

- (24) U nekoliko država članica razvijene su inovativne strukture za profile dospijea kako bi se odgovorilo na potencijalne likvidnosne rizike, uključujući neusklađenosti u pogledu rokova dospijea. Te strukture uključuju mogućnost produljenja planiranog roka dospijea pokrivene obveznice za određeno razdoblje ili dopuštanja izravnog usmjeravanja novčanih tokova od imovine za pokriće ulagateljima u pokrivene obveznice. Radi usklađivanja struktura za produljenje roka dospijea širom Unije važno je utvrditi uvjete pod kojima države članice mogu dopustiti te strukture kako bi se osiguralo da ne budu suviše složene i da ne izlažu ulagatelje povećanim rizicima. Važan element tih uvjeta je osigurati da kreditna institucija ne može diskrecijskom odlukom odlučiti o produljenju roka dospijea. Rok dospijea trebalo bi biti dopušteno produljiti samo ako su nastupili objektivni i jasno definirani događaji pokretači utvrđeni nacionalnim pravom ili ako se očekuje da će oni nastupiti u bližoj budućnosti. Cilj takvih događaja pokretača trebao bi biti sprečavanje nastanka statusa neispunjavanja obveza, na primjer rješavanjem manjka likvidnosti, nefunkcioniranja tržišta ili tržišnog poremećaja. Produljenjima roka dospijea mogla bi se olakšati i uredna likvidacija kreditnih institucija koje izdaju pokrivene obveznice, čime bi se omogućilo da se produljenjima roka dospijea u slučaju insolventnosti ili sanacije izbjegne rasprodaje imovine (*fire sale of assets*).
- (25) Postojanje posebnog okvira javnog nadzora element je kojim su definirane pokrivene obveznice u skladu s člankom 52. stavkom 4. Direktive 2009/65/EZ. Međutim, u toj direktivi nisu detaljno utvrđeni priroda i sadržaj tog nadzora ni tijela koja bi trebala biti nadležna za njegovu provedbu. Stoga je bitno uskladiti sastavne elemente tog javnog nadzora pokrivenih obveznica i jasno utvrditi zadaće i odgovornosti nacionalnih nadležnih tijela koja ga provode.

- (26) Budući da je javni nadzor pokrivenih obveznica odvojen od nadzora kreditnih institucija u Uniji, države članice trebale bi moći za provedbu nadzora pokrivenih obveznica imenovati nacionalna nadležna tijela različita od nadležnih tijela koja provode opći nadzor kreditnih institucija. Međutim, kako bi se osigurala usklađena provedba javnog nadzora pokrivenih obveznica širom Unije, potrebno je zahtijevati da nadležna tijela koja provode javni nadzor pokrivenih obveznica blisko surađuju s onima koja provode opći nadzor kreditnih institucija kao i sa sanacijskim tijelom, kada je to primjenjivo.
- (27) Javni nadzor pokrivenih obveznica trebao bi uključivati davanje odobrenja kreditnim institucijama za izdavanje pokrivenih obveznica. Budući da bi samo kreditnim institucijama trebalo dopustiti izdavanje pokrivenih obveznica, odobrenje za rad kao kreditna institucija trebalo bi biti preduvjet za davanje tog odobrenja. Dok je u državama članicama koje sudjeluju u jedinstvenom nadzornom mehanizmu Europska središnja banka ta koja je zadužena za izdavanje odobrenja za rad kreditnim institucijama u skladu s člankom 4. stavkom 1. točkom (a) Uredbe Vijeća (EU) br. 1024/2013¹, za davanje odobrenja za izdavanje pokrivenih obveznica i za provedbu javnog nadzora pokrivenih obveznica trebala bi biti nadležna samo tijela imenovana u skladu s ovom Direktivom. U skladu s time, ovom Direktivom trebalo bi utvrditi uvjete pod kojima kreditne institucije kojima je u skladu s pravom Unije izdano odobrenje za rad mogu dobiti odobrenje za obavljanje djelatnosti izdavanja pokrivenih obveznica.

¹ Uredba Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija (SL L 287, 29.10.2013., str. 63.).

- (28) Opseg odobrenja trebao bi se odnositi na program pokrivenih obveznica. Taj bi program trebao podlijevati nadzoru u skladu s ovom Direktivom. Kreditna institucija može imati više programa pokrivenih obveznica. U tom bi se slučaju trebalo zahtijevati zasebno odobrenje za svaki program. Program pokrivenih obveznica može uključivati jedan skup za pokriće ili više skupova za pokriće. Višestruki skupovi za pokriće ili različita izdanja (različiti međunarodni identifikacijski brojevi vrijednosnih papira - identifikacijski brojevi ISIN) u okviru istog programa pokrivenih obveznica ne ukazuju nužno na postojanje višestrukih zasebnih programa pokrivenih obveznica.

- (29) Za postojeće programe pokrivenih obveznica ne bi se trebalo zahtijevati ishodenje novog odobrenje nakon što se počnu primjenjivati odredbe nacionalnog prava kojima se prenosi ova Direktiva. Međutim, u pogledu pokrivenih obveznica izdanih u okviru postojećih programa pokrivenih obveznica nakon datuma primjene odredaba nacionalnog prava kojima se prenosi ova Direktiva kreditne institucije trebale bi biti usklađene sa svim zahtjevima utvrđenima u ovoj Direktivi. Takvu usklađenost trebala bi nadzirati nadležna tijela imenovana u skladu s ovom Direktivom kao dio javnog nadzora pokrivenih obveznica. Države članice mogle bi u okviru nacionalnog prava dati smjernice o tome kako postupovno provoditi procjenu usklađenosti nakon datuma na koji države članice moraju početi primjenjivati odredbe nacionalnog prava kojima se prenosi ova Direktiva. Nadležna tijela trebala bi moći preispitati program pokrivenih obveznica i ocijeniti ima li potrebe za izmjenom odobrenja za taj program. Takva potreba za izmjenom mogla bi biti posljedica znatnih promjena u poslovnom modelu kreditne institucije koja izdaje pokrivenne obveznice, na primjer nakon izmjene nacionalnog okvira za pokrivenne obveznice ili odluka kreditne institucije. Takve bi se promjene mogle smatrati značajnima ako iziskuju ponovnu procjenu uvjeta pod kojima je dano odobrenje za izdavanje pokrivenih obveznica.
- (30) Ako država članica predvidi imenovanje posebnog upravitelja, trebala bi moći utvrditi pravila o nadležnostima i operativnim zahtjevima za takve posebne upravitelje. Tim bi se pravilima mogla isključiti mogućnost da posebni upravitelj prikuplja depozite ili druga povratna sredstva od potrošača i malih ulagatelja, ali i dopustiti da prikuplja depozite ili druga povratna sredstva samo od profesionalnih ulagatelja.

- (31) Kako bi se osigurala usklađenost s obvezama kreditnih institucija koje izdaju pokrivene obveznice te kako bi se osigurao sličan tretman i usklađenost širom Unije, od država članica trebalo bi zahtijevati da predvide administrativne sankcije i druge administrativne mjere koje su učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće. Države članice također bi trebale moći predvidjeti kaznene sankcije umjesto administrativnih sankcija. Države članice koje odluče predvidjeti kaznene sankcije trebale bi obavijestiti Komisiju o relevantnim odredbama kaznenog prava.
- (32) Administrativne sankcije i druge administrativne mjere država članica trebale bi ispunjavati određene bitne zahtjeve kada je riječ o adresatima tih sankcija ili mjera, kriterijima koje treba uzimati u obzir pri njihovoj primjeni, obvezama nadležnih tijela koja provode javni nadzor pokrivenih obveznica u pogledu objavljivanja, ovlasti za izricanje sankcija i visini administrativnih novčanih kazni koje se mogu izreći. Prije donošenja odluke o izricanju administrativnih sankcija ili drugih administrativnih mjera, adresat bi trebao dobiti priliku da bude saslušan. Međutim, države članice trebale bi moći predvidjeti iznimke od prava na saslušanje kada je riječ o administrativnim mjerama koje nisu administrativne sankcije. Takve iznimke trebale bi biti ograničene na slučajeve neposredne opasnosti u kojima je potrebno hitno djelovanje kako bi se spriječili značajni gubici za treće strane, kao što su ulagatelji u pokrivene obveznice, ili kako bi se spriječila ili popravila znatna šteta za financijski sustav. U takvim bi slučajevima adresat trebao dobiti priliku da bude saslušan nakon izricanja mjere.

- (33) Od država članica trebalo bi zahtijevati da osiguraju da nadležna tijela koja provode javni nadzor pokrivenih obveznica pri utvrđivanju vrste administrativnih sankcija ili drugih administrativnih mjera i visine tih sankcija uzimaju u obzir sve relevantne okolnosti kako bi se osigurala dosljedna primjena administrativnih sankcija ili drugih administrativnih mjera širom Unije. Države članice mogle bi uključiti administrativne mjere koje se odnose na produljenje roka dospijeca u okvir struktura za produljenje roka dospijeca. Ako države članice predvide takve mjere, tim bi se mjerama nadležnim tijelima moglo omogućiti da ponište produljenje roka dospijeca te bi se njima mogli utvrditi uvjeti za takvo poništenje kako bi se odgovorilo na situacije u kojima kreditna institucija produlji rok dospijeca kršeći objektivne događaje pokretače koji su utvrđeni u nacionalnom pravu ili kako bi se osigurale financijska stabilnost i zaštita ulagatelja.
- (34) Radi otkrivanja mogućih kršenja zahtjeva u pogledu izdavanja pokrivenih obveznica i njihova plasmana na tržištu, nadležna tijela koja provode javni nadzor pokrivenih obveznica trebala bi imati potrebne istražne ovlasti i učinkovite mehanizme kojima se potiče prijavljivanje mogućih ili stvarnih kršenja. Tim mehanizmima ne bi se smjela dovoditi u pitanje prava na obranu bilo koje osobe ili bilo kojeg subjekta na koje izvršavanje tih ovlasti i tih mehanizama nepovoljno utječe.

- (35) Nadležna tijela koja provode javni nadzor pokrivenih obveznica trebala bi imati i ovlast za izricanje administrativnih sankcija i donošenje drugih administrativnih mjera kako bi se osigurao najveći mogući opseg djelovanja nakon kršenja i kako bi se spriječila buduća kršenja, bez obzira na to smatraju li se takve mjere administrativnim sankcijama ili drugim administrativnim mjerama prema nacionalnom pravu. Države članice trebale bi, uz sankcije predviđene u ovoj Direktivi, moći predvidjeti dodatne sankcije.
- (36) Obilježje postojećih nacionalnih propisa o pokrivenim obveznicama jest činjenica da su te obveznice detaljno uređene na nacionalnoj razini i da izdanja i programi pokrivenih obveznica podliježu nadzoru kako bi se u svakom trenutku osigurala zaštita prava ulagatelja u pokrivene obveznice. Taj nadzor obuhvaća trajno praćenje obilježja programa, zahtjevâ u pogledu pokrića i kvalitete skupa za pokriće. Odgovarajuća razina informacija za ulagatelje o regulatornom okviru kojim je uređeno izdavanje pokrivenih obveznica bitan je element zaštite ulagatelja. Stoga je primjereno osigurati da nadležna tijela redovito objavljuju informacije o odredbama nacionalnog prava kojima se prenosi ova Direktiva te o načinu na koji provode javni nadzor pokrivenih obveznica.

- (37) Pokrivene obveznice danas se u Uniji plasiraju na tržište u nacionalnim denominacijama i s nacionalnim oznakama, od kojih su pojedine vrlo poznate, dok druge nisu. Stoga se čini primjerenim dopustiti kreditnim institucijama koje izdaju pokrivene obveznice u Uniji da pri prodaji pokrivenih obveznica i ulagateljima iz Unije i ulagateljima iz trećih zemalja upotrebljavaju posebnu oznaku „europska pokrivena obveznica”, pod uvjetom da su te pokrivene obveznice u skladu sa zahtjevima utvrđenima u ovoj Direktivi. Ako su takve pokrivene obveznice također u skladu sa zahtjevima utvrđenima u članku 129. Uredbe (EU) br. 575/2013, kreditnim institucijama trebalo bi dopustiti upotrebu oznake „europska pokrivena obveznica (Premium)”. Ta oznaka, koja upućuje na to da su ispunjeni posebni dodatni uvjeti, a što rezultira većom i dobro poznatom kvalitetom, mogla bi biti privlačna čak i u državama članicama s vrlo poznatim nacionalnim oznakama. Cilj oznaka „europska pokrivena obveznica” i „europska pokrivena obveznica (Premium)” jest ulagateljima olakšati ocjenu kvalitete pokrivenih obveznica i time povećati privlačnost tih obveznica kao instrumenta za ulaganja i u Uniji i izvan Unije. Upotreba tih dviju oznaka trebala bi, međutim, biti fakultativna te bi države članice trebale moći zadržati, usporedno s te dvije oznake, svoje nacionalne okvire denominacije i označivanja.

- (38) Komisija bi radi procjene primjene ove Direktive trebala u bliskoj suradnji s EBA-om pratiti razvoj pokrivenih obveznica u Uniji te izvješćivati Europski parlament i Vijeće o razini zaštite ulagatelja i razvoju tržišta pokrivenih obveznica. Izvješće bi se također trebalo usredotočiti na kretanja u pogledu imovine kojom je osigurano izdavanje pokrivenih obveznica. Budući da se strukture za produljenje roka dospijeca sve više upotrebljavaju, Komisija bi također trebala izvješćivati Europski parlament i Vijeće o funkcioniranju pokrivenih obveznica sa strukturama za produljenje roka dospijeca te o rizicima i koristima koji proizlaze iz izdavanja takvih pokrivenih obveznica.

- (39) Sudionici na tržištu i ostali akteri predložili su kao dodatni instrument kojim banke mogu financirati realno gospodarstvo novu vrstu financijskih instrumenata pod nazivom europske osigurane vrijednosnice (ESN-ovi), pokrivene imovinom koja je rizičnija od izloženosti prema javnom sektoru i hipotekama, a koja nije prihvatljiva imovina za pokriće u skladu s ovom Direktivom. Komisija se savjetovala s EBA-om 3. listopada 2017. radi procjene opsega u kojem bi se za ESN-ove mogla primjenjivati najbolja praksa koju je EBA definirala za tradicionalne pokrivene obveznice, odgovarajućeg tretmana rizika ESN-ova te mogućeg utjecaja izdanja ESN-ova na razine opterećenja bilanci banaka. Kao odgovor na to, EBA je 24. srpnja 2018. objavila izvješće. Usporedno s izvješćem EBA-e, Komisija je 12. listopada 2018. objavila studiju. U studiji Komisije i izvješću EBA-e zaključeno je da je potrebna daljnja procjena, primjerice regulatornog tretmana. Komisija bi stoga trebala nastaviti procjenjivati bi li zakonodavni okvir za ESN-ove bio primjeren te bi o svojim zaključcima trebala podnijeti izvješće Europskom parlamentu i Vijeću i tom izvješću prema potrebi priložiti zakonodavni prijedlog.

- (40) Danas nema odgovarajućeg sustava istovjetnosti za priznavanje, od strane Unije, pokrivenih obveznica koje su izdale kreditne institucije u trećim zemljama, osim u bonitetnom kontekstu kada se pojedinim obveznicama trećih zemalja pod određenim uvjetima odobrava povlašteni tretman u pogledu likvidnosti. Komisija bi stoga u bliskoj suradnji s EBA-om trebala procijeniti je li potrebno i relevantno uvoditi sustav istovjetnosti za izdavatelje pokrivenih obveznica iz trećih zemalja i ulagatelje u pokrivene obveznice iz trećih zemalja. Komisija bi najkasnije dvije godine nakon datuma na koji države članice moraju početi primjenjivati odredbe nacionalnog prava kojima se prenosi ova Direktiva trebala o tome podnijeti izvješće Europskom parlamentu i Vijeću, te mu prema potrebi priložiti zakonodavni prijedlog.

- (41) Obilježje pokrivenih obveznica je da njihov planirani rok dospeljeća iznosi više godina. Stoga je potrebno uključiti prijelazne mjere kako bi se otklonili učinci na pokriveno obveznice izdane prije ... [30 mjeseci nakon datuma stupanja na snagu ove Direktive]. Stoga bi pokriveno obveznice izdane prije tog datuma trebale i dalje biti u skladu sa zahtjevima utvrđenima u članku 52. stavku 4. Direktive 2009/65/EZ i biti izuzete od većine novih zahtjeva utvrđenih u ovoj Direktivi. Takve pokriveno obveznice trebale bi se i dalje moći nazivati pokrivenim obveznicama pod uvjetom da njihova usklađenost s člankom 52. stavkom 4. Direktive 2009/65/EZ, kako je primjenjiv na datum njihova izdavanja, te sa zahtjevima ove Direktive koji se na njih primjenjuju, podliježe nadzoru nadležnih tijela imenovanih u skladu s ovom Direktivom. Taj nadzor ne bi smio obuhvaćati zahtjeve iz ove Direktive od kojih su takve pokriveno obveznice izuzete. U pojedinim državama članicama identifikacijski brojevi ISIN ostaju duže otvoreni čime se omogućuje kontinuirano izdavanje pokrivenih obveznica pod tim identifikacijskim brojevima s ciljem povećanja opsega (veličina izdanja) te pokriveno obveznice (stalna izdanja). Prijelazne mjere trebale bi obuhvatiti stalna izdanja pokrivenih obveznica pod identifikacijskim brojevima ISIN otvorenima prije ... [30 mjeseci nakon datuma stupanja na snagu ove Direktive], podložno nizu ograničenja.

- (42) Zbog utvrđivanja jedinstvenog okvira za pokrivene obveznice trebalo bi izmijeniti opis pokrivenih obveznica u članku 52. stavku 4. Direktive 2009/65/EZ. U Direktivi 2014/59/EU pokrivene obveznice definirane su upućivanjem na članak 52. stavak 4. Direktive 2009/65/EZ. S obzirom na to da bi tu definiciju trebalo izmijeniti, trebalo bi izmijeniti i Direktivu 2014/59/EU. Nadalje, kako bi se izbjegli učinci na pokrivene obveznice izdane u skladu s člankom 52. stavkom 4. Direktive 2009/65/EZ prije ... [30 mjeseci nakon datuma stupanja na snagu ove Direktive], na te bi pokrivene obveznice do njihova roka dospjeća trebalo upućivati kao na pokrivene obveznice. Direktive 2009/65/EZ i 2014/59/EU trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti.
- (43) U skladu sa Zajedničkom političkom izjavom država članica i Komisije od 28. rujna 2011. o dokumentima s objašnjenjima¹, države članice obvezale su se da će u opravdanim slučajevima uz obavijest o svojim mjerama za prenošenje priložiti jedan ili više dokumenata u kojima se objašnjava veza između dijelova direktive i odgovarajućih dijelova nacionalnih instrumenata za prenošenje. U pogledu ove Direktive, zakonodavac smatra opravdanim dostavljanje takvih dokumenata.

¹ SL C 369, 17.12.2011., str. 14.

- (44) S obzirom na to da cilj ove Direktive, odnosno uspostavu zajedničkog okvira za pokrivena obveznica kako bi se osiguralo da strukturne karakteristike pokrivenih obveznica širom Unije odgovaraju nižem profilu rizičnosti kojim se opravdava povlašteni tretman na razini Unije, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog potrebe za daljnjim razvojem tržišta pokrivenih obveznica i potpore prekograničnim ulaganjima u Uniji on na bolji način može ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.
- (45) Provedeno je savjetovanje s Europskom središnjom bankom te je ona dala mišljenje 22. kolovoza 2018.
- (46) Provedeno je savjetovanje s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka u skladu s člankom 28. stavkom 2. Uredbe (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća¹ te je on dao mišljenje 12. listopada 2018.²

¹ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, 12.1.2001., str. 1.).

² SL C ... [još nije objavljeno u Službenom listu].

- (47) Kreditne institucije koje izdaju pokrivene obveznice obrađuju značajne količine osobnih podataka. Takva obrada trebala bi u svakom trenutku biti u skladu s Uredbom (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća¹. Isto tako, obrada osobnih podataka koju provodi EBA kada održava središnju bazu podataka o administrativnim sankcijama i drugim administrativnim mjerama koje su joj priopćila nacionalna nadležna tijela, kao što se zahtijeva ovom Direktivom, trebala bi se provoditi u skladu s Uredbom (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća²,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

¹ Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1.).

² Uredba (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 45/2001 i Odluke br. 1247/2002/EZ (SL L 295, 21.11.2018., str. 39.).

GLAVA I.

PREDMET, PODRUČJE PRIMJENE I DEFINICIJE

Članak 1.

Predmet

Ovom se Direktivom utvrđuju sljedeća pravila o zaštiti ulagatelja koja se odnose na:

1. zahtjeve u pogledu izdavanja pokrivenih obveznica;
2. strukturna obilježja pokrivenih obveznica;
3. javni nadzor pokrivenih obveznica;
4. zahtjeve u pogledu objavljivanja u vezi s pokrivenim obveznicama.

Članak 2.

Područje primjene

Ova se Direktiva primjenjuje na pokrivene obveznice koje izdaju kreditne institucije s poslovnim nastanom u Uniji.

Članak 3.
Definicije

Za potrebe ove Direktive, primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „pokrivena obveznica” znači dužnička obveza koju izdaje kreditna institucija u skladu s odredbama nacionalnog prava kojima se prenose obvezni zahtjevi iz ove Direktive i koja je osigurana imovinom za pokriće kojoj ulagatelji u pokrivene obveznice imaju izravan pristup kao vjerovnici s pravom prvenstva;
2. „program pokrivenih obveznica” znači strukturna obilježja izdanja pokrivenih obveznica koja su utvrđena zakonskim pravilima i ugovornim uvjetima, u skladu s odobrenjem danim kreditnoj instituciji koja izdaje pokrivene obveznice;
3. „skup za pokriće” znači jasno definirani skup imovine kojom se osigurava podmirenje obveza plaćanja povezanih s pokrivenim obveznicama i koja je izdvojena od druge imovine koju drži kreditna institucija koja izdaje pokrivene obveznice;
4. „imovina za pokriće” znači imovina uključena u skup za pokriće;
5. „kolaterali” znači fizička imovina i imovina u obliku izloženosti kojom se osigurava imovina za pokriće;

6. „izdvajanje” znači mjere koje provodi kreditna institucija koja izdaje pokrivene obveznice radi utvrđivanja imovine za pokriće i njezina pravnog stavljanja izvan dosega vjerovnika koji nisu ulagatelji u pokrivene obveznice i drugih ugovornih strana ugovorâ o izvedenicama;
7. „kreditna institucija” znači kreditna institucija kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 1. Uredbe (EU) br. 575/2013;
8. „specijalizirana hipotekarna kreditna institucija” znači kreditna institucija koja kredite financira isključivo ili uglavnom izdavanjem pokrivenih obveznica, kojoj je zakonom dopušteno samo hipotekarno kreditiranje i kreditiranje javnog sektora i kojoj nije dopušteno primanje depozita, ali koja prima druga povratna sredstva od građana;
9. „automatsko ubrzanje” znači situacija u kojoj pokrivena obveznica automatski postaje trenutačno dospjela i naplativa u slučaju insolventnosti ili sanacije izdavatelja i u vezi s kojom ulagatelji u pokrivene obveznice imaju izvršivo potraživanje na otplatu prije izvornog datuma dospjeća;
10. „tržišna vrijednost” znači, za potrebe nekretnina, tržišna vrijednost kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 76. Uredbe (EU) br. 575/2013;
11. „hipotekarna vrijednost” znači, za potrebe nekretnina, hipotekarna vrijednost kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 74. Uredbe (EU) br. 575/2013;

12. „primarna imovina” znači dominantna imovina za pokriće koja određuje prirodu skupa za pokriće;
13. „zamjenska imovina” znači imovina za pokriće koja pridonosi ispunjenju zahtjevâ u pogledu pokrića te nije primarna imovina;
14. „veća razina kolateralizacije” znači cjelokupnost zakonom propisane, ugovorom utvrđene ili dobrovoljne razine kolaterala koja premašuje zahtjev u pogledu pokrića utvrđen u članku 15.;
15. „zahtjevi u pogledu usklađenog financiranja” znači pravila kojima se zahtijeva da novčani tokovi između obveza i imovine koji dospijevaju budu usklađeni tako da se u ugovornim uvjetima osigura da uplate dužnikâ i drugih ugovornih strana ugovorâ o izvedenicama dospijevaju prije izvršenja isplata ulagateljima u pokrivene obveznice i drugim ugovornim stranama ugovorâ o izvedenicama, da primljeni iznosi budu barem jednaki vrijednosti isplata ulagateljima u pokrivene obveznice i drugim ugovornim stranama ugovorâ o izvedenicama, te da iznosi primljeni od dužnikâ i drugih ugovornih strana ugovorâ o izvedenicama budu uključeni u skup za pokriće u skladu s člankom 16. stavkom 3. dok ne dospiju isplate ulagateljima u pokrivene obveznice i drugim ugovornim stranama ugovorâ o izvedenicama;
16. „neto likvidnosni odljev” znači svi odljevi po isplatama koje dospijevaju na određeni dan, uključujući isplate glavnice i kamata te isplate na temelju ugovorâ o izvedenicama u okviru programa pokrivenih obveznica, umanjeni za sve priljeve po uplatama koje dospijevaju na isti dan za potraživanja povezana s imovinom za pokriće;

17. „struktura za produljenje roka dospijeca” znači mehanizam kojim se omogućuje produljenje planiranog roka dospijeca pokrivenih obveznica za unaprijed određeno razdoblje i u slučaju nastupa određenog događaja pokretača;
18. „javni nadzor pokrivenih obveznica” znači nadzor programâ pokrivenih obveznica kojim se osigurava usklađenost sa zahtjevima koji se odnose na izdanje pokrivenih obveznica i njihovo izvršavanje;
19. „posebni upravitelj” znači osoba ili subjekt imenovan radi upravljanja programom pokrivenih obveznica u slučaju insolventnosti kreditne institucije koja izdaje pokrivene obveznice u okviru tog programa, ili kada je u skladu s člankom 32. stavkom 1. Direktive 2014/59/EU utvrđeno da takva kreditna institucija propada ili će vjerojatno propasti ili, u iznimnim okolnostima, kada relevantno nadležno tijelo utvrdi da je pravilno funkcioniranje te kreditne institucije ozbiljno ugroženo;
20. „sanacija” znači sanacija kako je definirana u članku 2. stavku 1. točki 1. Direktive 2014/59/EU;
21. „grupa” znači grupa kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 138. Uredbe (EU) br. 575/2013;
22. „javna poduzeća” znači javna poduzeća kako su definirana u članku 2. točki (b) Direktive Komisije 2006/111/EZ.

GLAVA II.

STRUKTURNA OBILJEŽJA POKRIVENIH OBVEZNICA

Poglavlje 1.

Dvostruka zaštita i isključenost iz stečajne mase

Članak 4.

Dvostruka zaštita

1. Države članice utvrđuju pravila kojima se ulagateljima u pokrivene obveznice i drugim ugovornim stranama ugovorâ o izvedenicama koji su u skladu s člankom 11. daje pravo na sljedeća potraživanja:
 - (a) potraživanje prema kreditnoj instituciji koja izdaje pokrivene obveznice;
 - (b) u slučaju insolventnosti ili sanacije kreditne institucije koja izdaje pokrivene obveznice, potraživanje s prednošću u redoslijedu naplate prema glavnici te svim obračunatim i budućim kamata na imovinu za pokriće;

(c) u slučaju insolventnosti kreditne institucije koja izdaje pokrivene obveznice te u slučaju da se potraživanje s prednošću u redosljedu naplate kako je navedeno u točki (b) ne može u cijelosti namiriti, potraživanje prema insolventnoj masi te kreditne institucije koje je istog reda u redosljedu naplate kao i potraživanja običnih neosiguranih vjerovnika kreditne institucije utvrđena u skladu s nacionalnim propisima o redosljedu naplate u redovnom postupku u slučaju insolventnosti.

2. Potraživanja iz stavka 1. ograničena su na obveze cjelovitog plaćanja povezane s pokrivenim obveznicama.
3. Za potrebe stavka 1. točke (c) ovog članka, u slučaju insolventnosti specijalizirane hipotekarne kreditne institucije države članice mogu utvrditi pravila kojima se ulagateljima u pokrivene obveznice i drugim ugovornim stranama ugovora o izvedenicama koji su u skladu s člankom 11. daje potraživanje koje je višeg reda u redosljedu naplate od potraživanja običnih neosiguranih vjerovnika te specijalizirane hipotekarne kreditne institucije, koje je utvrđeno u skladu s nacionalnim propisima o redosljedu naplate vjerovnika u redovnom postupku u slučaju insolventnosti, ali je nižeg reda u redosljedu naplate od potraživanja svih ostalih vjerovnika s pravom prvenstva.

Članak 5.

Isključenost pokrivenih obveznica iz stečajne mase

Države članice osiguravaju da obveze plaćanja povezane s pokrivenim obveznicama ne podliježu automatskom ubrzanju u slučaju insolventnosti ili sanacije kreditne institucije koja izdaje pokrivena obveznica.

Poglavlje 2.

Skup za pokriće i pokriće

ODJELJAK I.

PRIHVATLJIVA IMOVINA

Članak 6.

Prihvatljiva imovina za pokriće

1. Države članice zahtijevaju da su pokrivena obveznica u svakom trenutku osigurane:
 - (a) imovinom koja je prihvatljiva u skladu s člankom 129. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 575/2013, pod uvjetom da kreditna institucija koja izdaje pokrivena obveznica ispunjava zahtjeve iz članka 129. stavaka od 1.a do 3. te uredbe;

- (b) visokokvalitetnom imovinom za pokriće kojom se osigurava da kreditna institucija koja izdaje pokrivene obveznice ima potraživanje za plaćanje kako je utvrđeno u stavku 2. i koja je osigurana kolateralima kako je utvrđeno u stavku 3.; ili
- (c) imovinom u obliku kredita javnim poduzećima ili kredita za koje ona jamče, podložno stavku 4. ovog članka.

2. Potraživanje za plaćanje iz stavka 1. točke (b) podliježe sljedećim pravnim zahtjevima:

- (a) imovina predstavlja novčano potraživanje koje u svakom trenutku ima minimalnu vrijednost koja se u svakom trenutku može utvrditi, koje je pravno valjano i izvršivo, koje ne podliježe drugim uvjetima osim uvjeta da potraživanje dospijeva na budući datum i koje je osigurano hipotekom, teretom, založnim pravom ili drugim jamstvom;
- (b) hipoteka, teret, založno pravo ili drugo jamstvo kojim se osigurava potraživanje za plaćanje izvršivi su;
- (c) ispunjeni su svi pravni uvjeti za upis hipoteke, tereta, založnog prava ili jamstva kojim se osigurava potraživanje za plaćanje;
- (d) hipoteka, teret, založno pravo ili jamstvo kojim se osigurava potraživanje za plaćanje omogućuju kreditnoj instituciji koja izdaje pokrivene obveznice da bez nepotrebne odgode naplati vrijednost potraživanja.

Države članice zahtijevaju da kreditne institucije koje izdaju pokrivene obveznice ocjenjuju izvršivosti potraživanja za plaćanje i mogućnost realizacije kolaterala prije njihova uključanja u skup za pokriće.

3. Kolaterali iz stavka 1. točke (b) moraju ispunjavati jedan od sljedećih zahtjeva:
- (a) za fizičke kolaterale, da postoje standardi vrednovanja koji su općenito prihvaćeni među stručnjacima i koji su primjereni za dotične fizičke kolaterale i da postoji javni registar u kojemu se evidentiraju prava vlasništva nad tim fizičkim kolateralima i potraživanja prema tim kolateralima; ili
 - (b) za imovinu u obliku izloženosti, da sigurnost i stabilnost druge ugovorne strane prema izloženosti proizlazi iz ovlasti ubiranja poreza ili činjenice da podliježe kontinuiranom javnom nadzoru operativne pouzdanosti i financijske održivosti druge ugovorne strane.

Fizičkim kolateralima iz prvog podstavka točke (a) ovog stavka pridonosi se pokriću obveza povezanih s pokrivenom obveznicom do iznosa glavnice za koju je upisan teret, zajedno sa svim prethodno upisanim teretima, i 70 % vrijednosti tih fizičkih kolaterala, ovisno o tome koji je od ta dva iznosa niži. Fizički kolaterali iz prvog podstavka točke (a) ovog stavka kojima se osigurava imovina kako je navedeno u stavku 1. točki (a) ne moraju biti u skladu s ograničenjem od 70 % ili s ograničenjima iz članka 129. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013.

Ako, za potrebe prvog podstavka točke (a) ovog stavka, ne postoji javni registar za određene fizičke kolaterale, države članice mogu predvidjeti alternativni oblik potvrđivanja vlasništva nad tim fizičkim kolateralima i potraživanjâ prema tim fizičkim kolateralima, ako se tim oblikom potvrđivanja pruža zaštita koja je usporediva sa zaštitom koju pruža javni registar u smislu da se njime, u skladu s pravom dotične države članice, zainteresiranim trećim stranama omogućuje pristup informacijama u vezi s utvrđivanjem opterećenih fizičkih kolaterala, pripisivanjem vlasništva, dokumentacijom i pripisivanjem opterećenjâ i izvršivošću založnih prava.

4. Za potrebe stavka 1. točke (c) pokrivene obveznice osigurane kreditima javnim poduzećima ili kreditima za koje ona jamče kao primarnom imovinom podliježu minimalnom stupnju od 10 % veće razine kolateralizacije i podliježu svim sljedećim uvjetima:
- (a) javna poduzeća pružaju ključne javne usluge na temelju dozvole, ugovora o koncesiji ili drugog oblika ovlaštenja koje im je dodijelilo javno tijelo;
 - (b) javna poduzeća podliježu javnom nadzoru;
 - (c) javna poduzeća imaju dostatne ovlasti za stvaranje prihoda, koje se osigurava time što takva javna poduzeća:
 - i. imaju dovoljno fleksibilnosti za prikupljanje i povećanje pristojbi, naknada i potraživanja za uslugu koju pružaju kako bi se osigurale njihova financijska stabilnost i održivost,
 - ii. u zamjenu za pružanje ključnih javnih usluga primaju dostatna bespovratna sredstva na zakonskoj osnovi kako bi se osigurale njihova financijska stabilnost i održivost, ili
 - iii. sklopila su ugovor o prijenosu dobiti i gubitka s javnim tijelom.

5. Države članice utvrđuju pravila o metodologiji i postupku za vrednovanje fizičkih kolaterala kojima se osigurava imovina kako je navedeno u stavku 1. točkama (a) i (b). Tim se pravilima osigurava barem sljedeće:
- (a) da za svaki fizički kolateral u trenutku uključivanja imovine za pokriće u skup za pokriće postoji aktualno vrednovanje prema tržišnoj vrijednosti ili hipotekarnoj vrijednosti ili ispod nje;
 - (b) da vrednovanje provodi vrednovatelj koji ima potrebne kvalifikacije, sposobnosti i iskustvo; i
 - (c) da je vrednovatelj neovisan o postupku odlučivanja o kreditu, da ne uzima u obzir špekulativne elemente pri procjeni vrijednosti fizičkog kolaterala i da evidentira vrijednost fizičkog kolaterala na transparentan i jasan način.
6. Države članice zahtijevaju da kreditne institucije koje izdaju pokrivene obveznice imaju uspostavljene postupke kako bi pratile jesu li fizički kolaterali kojima se osigurava imovina, kako je navedeno u stavku 1. točkama (a) i (b) ovog članka, odgovarajuće osigurani od gubitka ili štete i je li potraživanje osiguranja izdvojeno u skladu s člankom 12.
7. Države članice zahtijevaju da kreditne institucije koje izdaju pokrivene obveznice dokumentiraju imovinu za pokriće iz stavka 1. točaka (a) i (b) i da su njihove politike kreditiranja usklađene s odredbama nacionalnog prava kojima se prenosi ovaj članak.

8. Države članice utvrđuju pravila kojima se osigurava diversifikacija rizika u skupu za pokriće u odnosu na granularnost i značajnu koncentraciju imovine koja nije prihvatljiva u skladu sa stavkom 1. točkom (a).

Članak 7.

Kolaterali koji se nalaze izvan Unije

1. Podložno stavku 2., države članice mogu dopustiti kreditnim institucijama koje izdaju pokrivene obveznice da u skup za pokriće uključe imovinu osiguranu kolateralima koji se nalaze izvan Unije.
2. Ako dopuste uključenje imovine kako je navedeno u stavku 1., države članice osiguravaju zaštitu ulagatelja tako što od kreditnih institucija zahtijevaju da provjere ispunjavaju li ti kolaterali sve zahtjeve utvrđene u članku 6. Države članice osiguravaju da ti kolaterali nude sličnu razinu sigurnosti kao i kolaterali koji se nalaze u Uniji i osiguravaju da je realizacija tih kolaterala pravno izvršiva na način koji je s obzirom na učinak istovjetan realizaciji kolaterala koji se nalaze u Uniji.

Članak 8.

Strukture za unutargrupne udružene pokrивene obveznice

Države članice mogu utvrditi pravila o upotrebi struktura za unutargrupne udružene pokrивene obveznice u sklopu kojih se pokrивene obveznice koje je izdala kreditna institucija koja pripada grupi („pokrивene obveznice unutarnjeg izdanja”) koriste kao imovina za pokriće za vanjsko izdanje pokrivenih obveznica druge kreditne institucije koja pripada istoj grupi („pokrивene obveznice vanjskog izdanja”). Ta pravila uključuju barem sljedeće zahtjeve:

- (a) pokrивene obveznice unutarnjeg izdanja prodaju se kreditnoj instituciji koja izdaje pokrивene obveznice vanjskog izdanja;
- (b) pokrивene obveznice unutarnjeg izdanja koriste se kao imovina za pokriće u skupu za pokriće za pokrивene obveznice vanjskog izdanja i bilježe se u bilanci kreditne institucije koja izdaje pokrивene obveznice vanjskog izdanja;
- (c) skup za pokriće za pokrивene obveznice vanjskog izdanja sadržava samo pokrивene obveznice unutarnjeg izdanja koje je izdala samo jedna kreditna institucija unutar grupe;
- (d) kreditna institucija koja izdaje pokrивene obveznice vanjskog izdanja namjerava ih prodati ulagateljima u pokrивene obveznice izvan grupe;

- (e) i pokrivene obveznice unutarnjeg izdanja i pokrivene obveznice vanjskog izdanja ispunjavaju uvjete za 1. stupanj kreditne kvalitete iz trećeg dijela glave II. poglavlja 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 u trenutku izdavanja i osigurane su prihvatljivom imovinom za pokriće kako je navedeno u članku 6. ove Direktive;
- (f) u slučaju prekograničnih struktura za unutargrupne udružene pokrivene obveznice, imovina za pokriće pokrivenih obveznica unutarnjeg izdanja u skladu je sa zahtjevima u pogledu prihvatljivosti i pokrića pokrivenih obveznica vanjskog izdanja.

Za potrebe prvog podstavka točke (e) ovog članka nadležna tijela imenovana u skladu s člankom 18. stavkom 2. mogu dopustiti da pokrivene obveznice koje ispunjavaju uvjete za 2. stupanj kreditne kvalitete nakon promjene zbog koje je došlo do smanjenja stupnja kreditne kvalitete pokrivenih obveznica i dalje čine dio strukture za unutargrupne udružene pokrivene obveznice, pod uvjetom da ta nadležna tijela zaključe da do promjene stupnja kreditne kvalitete nije došlo zbog kršenja zahtjevâ za odobrenje kako je utvrđeno u odredbama nacionalnog zakonodavstva kojima se prenosi članak 19. stavak 2. Nadležna tijela imenovana u skladu s člankom 18. stavkom 2. naknadno obavješćuju EBA-u o svakoj odluci donesenoj u skladu s ovim podstavkom.

Članak 9.

Zajedničko financiranje

1. Države članice dopuštaju da se prihvatljiva imovina za pokriće koju je inicirala kreditna institucija i koju je kupila kreditna institucija koja izdaje pokrivene obveznice koristi kao imovina za pokriće za izdavanje pokrivenih obveznica.

Države članice reguliraju takve kupnje kako bi osigurale da su ispunjeni zahtjevi utvrđeni u člancima 6. i 12.

2. Ne dovodeći u pitanje zahtjev utvrđen u stavku 1. drugom podstavku ovog članka, države članice mogu dopustiti prijenose na temelju ugovora o financijskom kolateralu u skladu s Direktivom 2002/47/EZ.
3. Ne dovodeći u pitanje zahtjev utvrđen u stavku 1. drugom podstavku, države članice također mogu dopustiti da se imovina koju je iniciralo poduzeće koje nije kreditna institucija koristi kao imovina za pokriće. Ako države članice iskoriste tu mogućnost, one zahtijevaju da kreditna institucija koja izdaje pokrivene obveznice ili ocijeni standarde za odobravanje kredita poduzeća koje je iniciralo imovinu za pokriće ili sama provede temeljitu procjenu kreditne sposobnosti dužnika.

Članak 10.

Sastav skupa za pokriće

Države članice osiguravaju zaštitu ulagatelja utvrđivanjem pravila o sastavu skupova za pokriće. Tim se pravilima, prema potrebi, utvrđuju uvjeti za uključenje u skup za pokriće, od strane kreditnih institucija koje izdaju pokrivene obveznice, primarne imovine koja ima različite karakteristike u smislu strukturnih obilježja, roka trajanja ili profila rizičnosti.

Članak 11.

Ugovori o izvedenicama u skupu za pokriće

1. Države članice osiguravaju zaštitu ulagatelja tako što dopuštaju da se ugovori o izvedenicama uključe u skup za pokriće samo ako su ispunjeni barem sljedeći zahtjevi:
 - (a) ugovori o izvedenicama uključeni su u skup za pokriće isključivo u svrhu zaštite od rizika, njihov obujam prilagođava se u slučaju smanjenja rizika od kojeg se pruža zaštita te ih se uklanja ako rizik od kojeg se pruža zaštita prestane postojati;
 - (b) ugovori o izvedenicama u dovoljnoj su mjeri dokumentirani;
 - (c) ugovori o izvedenicama izdvojeni su u skladu s člankom 12.;
 - (d) ugovori o izvedenicama ne mogu se raskinuti u slučaju insolventnosti ili sanacije kreditne institucije koja izdaje pokrivenne obveznice;
 - (e) ugovori o izvedenicama usklađeni su s pravilima utvrđenima u skladu sa stavkom 2.

2. Za potrebe osiguravanja usklađenosti sa zahtjevima navedenima u stavku 1. države članice utvrđuju pravila o ugovorima o izvedenicama u skupu za pokriće. U tim pravilima detaljno se utvrđuju:
- (a) kriteriji prihvatljivosti za drugu ugovornu stranu koja osigurava zaštitu od rizika;
 - (b) dokumentacija u vezi s ugovorima o izvedenicama koja se mora dostaviti.

Članak 12.

Izdvajanje imovine za pokriće

1. Države članice utvrđuju pravila kojima se uređuje izdvajanje imovine za pokriće. Ta pravila uključuju barem sljedeće zahtjeve:
- (a) kreditna institucija koja izdaje pokrivene obveznice mora u svakom trenutku moći identificirati svu imovinu za pokriće;
 - (b) kreditna institucija koja izdaje pokrivene obveznice mora provesti pravno obvezujuće i izvršivo izdvajanje sve imovine za pokriće;
 - (c) sva imovina za pokriće zaštićena je od svih potraživanja trećih strana i nije dio insolventne mase kreditne institucije koja izdaje pokrivene obveznice sve dok se ne podmiri potraživanje s prednošću u redoslijedu naplate iz članka 4. stavka 1. točke (b).

Za potrebe prvog podstavka imovina za pokriće obuhvaća sve kolaterale primljene u vezi s pozicijama ugovora o izvedenicama.

2. Izdvajanje imovine za pokriće iz stavka 1. primjenjuje se i u slučaju insolventnosti ili sanacije kreditne institucije koja izdaje pokrivena obveznice.

Članak 13.

Nadzornik skupa za pokriće

1. Države članice mogu zahtijevati da kreditne institucije koje izdaju pokrivena obveznica imenuju nadzornika skupa za pokriće koji kontinuirano prati ispunjava li skup za pokriće zahtjeve utvrđene u člancima od 6. do 12. i člancima od 14. do 17.
2. Ako države članice iskoriste mogućnost predviđenu u stavku 1., one utvrđuju pravila koja se odnose barem na sljedeće aspekte:
 - (a) imenovanje i razrješenje nadzornika skupa za pokriće;
 - (b) sve kriterije prihvatljivosti za nadzornika skupa za pokriće;
 - (c) ulogu i dužnosti nadzornika skupa za pokriće, između ostalog u slučaju insolventnosti ili sanacije kreditne institucije koja izdaje pokrivena obveznica;

- (d) obvezu izvješćivanja nadležnih tijela imenovanih u skladu s člankom 18. stavkom 2.;
- (e) pravo na pristup informacijama potrebnima za obavljanje dužnosti nadzornika skupa za pokriće.

3. Ako države članice iskoriste mogućnost predviđenu u stavku 1., nadzornik skupa za pokriće mora biti odvojen od kreditne institucije koja izdaje pokrivene obveznice i od revizora navedene kreditne institucije te neovisan o toj kreditnoj instituciji i o tom revizoru.

Međutim, države članice mogu dopustiti da nadzornik skupa za pokriće nije odvojen od kreditne institucije („interni nadzornik skupa za pokriće”) ako:

- (a) interni nadzornik skupa za pokriće neovisan je o postupku odlučivanja o kreditu kreditne institucije koja izdaje pokrivene obveznice;
- (b) ne dovodeći u pitanje stavak 2. točku (a), države članice osiguravaju da se internog nadzornika skupa za pokriće ne može ukloniti s tog položaja nadzornika skupa za pokriće bez prethodnog odobrenja upravljačkog tijela kreditne institucije koja izdaje pokrivene obveznice koje djeluje u okviru svoje nadzorne funkcije; i
- (c) prema potrebi, interni nadzornik skupa za pokriće ima izravan pristup upravljačkom tijelu koje djeluje u okviru svoje nadzorne funkcije.

4. Ako države članice iskoriste mogućnost predviđenu u stavku 1., one o tome obavješćuju EBA-u.

Članak 14.

Informacije za ulagatelje

1. Države članice osiguravaju da kreditne institucije koje izdaju pokrivena obveznica pružaju informacije o svojim programima pokrivenih obveznica koje su dovoljno detaljne kako bi se ulagateljima omogućilo da ocijene profil i rizike tog programa i provedu dubinsku analizu programa.
2. Za potrebe stavka 1. države članice osiguravaju da se informacije dostavljaju ulagateljima barem na tromjesečnoj osnovi i da sadržavaju sljedeće minimalne informacije o portfelju:
 - (a) vrijednost skupa za pokriće i nepodmirenih obveza koje proizlaze iz pokrivenih obveznica;
 - (b) popis međunarodnih identifikacijskih brojeva vrijednosnih papira (identifikacijski brojevi ISIN) za sva izdanja pokrivenih obveznica u okviru tog programa kojima je dodijeljen identifikacijski broj ISIN;
 - (c) geografska distribucija i vrsta imovine za pokriće, visina njezinih kredita i metoda vrednovanja;

- (d) pojedivosti u vezi s tržišnim rizikom, između ostalog kamatnim rizikom i valutnim rizikom, te u vezi s kreditnim rizicima i likvidnosnim rizicima;
- (e) struktura imovine za pokriće i pokrivenih obveznica u pogledu rokova dospelja, između ostalog pregled događaja pokretača produljenja roka dospelja, ako je to primjenjivo;
- (f) razine zahtijevanog i dostupnog pokrića, kao i razine zakonske, ugovorne i dobrovoljne veće razine kolateralizacije;
- (g) postotak kredita kod kojih se smatra da je nastao status neispunjavanja obveza u skladu s člankom 178. Uredbe (EU) br. 575/2013, a u svakom slučaju ako su krediti dospjeli više od 90 dana.

Države članice osiguravaju da se za pokrivene obveznice vanjskog izdanja u okviru strukture za unutargrupne udružene pokrivene obveznice, kako je navedeno u članku 8., ulagateljima u odnosu na sve pokrivene obveznice vanjskog izdanja grupe dostavljaju informacije iz prvog podstavka ovog stavka ili poveznica na te informacije. Države članice osiguravaju da se te informacije dostavljaju ulagateljima barem na agregiranoj osnovi.

3. Države članice osiguravaju zaštitu ulagatelja tako što od kreditnih institucija koje izdaju pokrivene obveznice zahtijevaju da na svojim internetskim stranicama objavljuju informacije koje su stavljene ulagateljima na raspolaganje u skladu sa stavcima 1. i 2. Države članice ne smiju od tih kreditnih institucija tražiti da te informacije objavljuju u papirnatom obliku.

ODJELJAK II.

ZAHTJEVI U POGLEDU POKRIĆA I LIKVIDNOSNI ZAHTJEVI

Članak 15.

Zahtjevi u pogledu pokrića

1. Države članice osiguravaju zaštitu ulagatelja tako što zahtijevaju da programi pokrivenih obveznica u svakom trenutku ispunjavaju barem zahtjeve u pogledu pokrića utvrđene u stavcima od 2. do 8.
2. Sve obveze koje proizlaze iz pokrivenih obveznica moraju biti pokrivene potraživanjima za plaćanje povezanim s imovinom za pokriće.
3. Obveze iz stavka 2. uključuju:
 - (a) obveze plaćanja iznosa glavnice nepodmirenih obveza koje proizlaze iz pokrivenih obveznica;
 - (b) obveze plaćanja svih kamata na nepodmirene obveze koje proizlaze iz pokrivenih obveznica;
 - (c) obveze plaćanja povezane s ugovorima o izvedenicama koji se drže u skladu s člankom 11.; i

- (d) očekivane troškove u vezi s održavanjem i upravljanjem za likvidaciju programa pokrivenih obveznica.

Za potrebe prvog podstavka točke (d) države članice mogu dozvoliti izračun paušalnog iznosa.

4. Smatra se da sljedeća imovina za pokriće pridonosi zahtjevu u pogledu pokrića:

- (a) primarna imovina;
- (b) zamjenska imovina;
- (c) likvidna imovina koja se drži u skladu s člankom 16.; i
- (d) potraživanja za plaćanje povezana s ugovorima o izvedenicama koji se drže u skladu s člankom 11.

Nekolateralizirana potraživanja za koja se smatra da je nastao status neispunjavanja obveza u skladu s člankom 178. Uredbe (EU) br. 575/2013 ne pridonose pokriću.

5. Za potrebe stavka 3. prvog podstavka točke (c) i stavka 4. prvog podstavka točke (d) države članice utvrđuju pravila o vrednovanju ugovorâ o izvedenicama.

6. Izračunom zahtijevanog pokrića osigurava se da je agregirani iznos glavnice sve imovine za pokriće jednak ili veći od agregiranog iznosa glavnice nepodmirenih obveza koje proizlaze iz pokrivenih obveznica („načelo nominalnog iznosa”).

Države članice mogu dopustiti primjenu drugih načela izračuna pod uvjetom da ne dovode do višeg omjera pokrića od onog izračunanog na temelju načela nominalnog iznosa.

Države članice utvrđuju pravila za izračun svih kamata koje se mogu platiti u pogledu nepodmirenih obveza koje proizlaze iz pokrivenih obveznica i kamata koje se mogu primiti u pogledu imovine za pokriće, a koja moraju odražavati dobra bonitetna načela u skladu s primjenjivim računovodstvenim standardima.

7. Odstupajući od stavka 6. prvog podstavka države članice mogu, na način kojim se odražavaju dobra bonitetna načela i u skladu s primjenjivim računovodstvenim standardima, dopustiti da se buduća kamatna potraživanja od imovine za pokriće umanjena za buduće kamatne obveze iz odgovarajuće pokrivenih obveznica mogu uzeti u obzir kako bi se kompenzirao eventualni nedostatak pokrića iz obveze plaćanja glavnice povezane s pokrivenom obveznicom ako postoji uska veza kako je definirano u primjenjivoj delegiranoj uredbi donesenoj na temelju članka 33. stavka 4. Uredbe (EU) br. 575/2013, podložno sljedećim uvjetima:

- (a) plaćanja koja su primljena tijekom roka trajanja imovine za pokriće i koja su potrebna za pokriće obveze plaćanja povezane s odgovarajućom pokrivenom obveznicom izdvojena su u skladu s člankom 12. ili su uključena u skup za pokriće u obliku imovine za pokriće iz članka 6. sve do dospjeća plaćanja; i

(b) plaćanje unaprijed imovine za pokriće moguće je samo korištenjem opcije isporuke kako je definirano u primjenjivoj delegiranoj uredbi donesenoj na temelju članka 33. stavka 4. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili, u slučaju pokrivenih obveznica koje po nominalnoj vrijednosti može opozvati kreditna institucija koja izdaje pokrivene obveznice ako dužnik imovine za pokriće plati barem nominalni iznos opozvane pokrivene obveznice.

8. Države članice osiguravaju da se izračun imovine za pokriće i obveza temelji na istoj metodologiji. Države članice mogu dopustiti primjenu drukčijih metodologija za izračun imovine za pokriće, s jedne strane, i obveza, s druge strane, ako rezultat tih drukčijih metodologija izračuna nije viši omjer pokrića od onog izračunanog primjenom iste metodologije za izračun i imovine za pokriće i obveza.

Članak 16.

Zahtjev u pogledu zaštitnog sloja likvidnosti skupa za pokriće

1. Države članice osiguravaju zaštitu ulagatelja tako što zahtijevaju da skup za pokriće u svakom trenutku uključuje zaštitni sloj likvidnosti koji se sastoji od likvidne imovine dostupne za pokriće neto likvidnosnih odljeva u okviru programa pokrivenih obveznica.
2. Zaštitni sloj likvidnosti skupa za pokriće pokriva najveći kumulativni neto likvidnosni odljev tijekom sljedećih 180 dana.

3. Države članice osiguravaju da se zaštitni sloj likvidnosti skupa za pokriće iz stavka 1. ovog članka sastoji od sljedećih vrsta imovine izdvojenih u skladu s člankom 12. ove Direktive:

- (a) imovine koja ispunjava uvjete kao imovina 1. stupnja, 2.A stupnja ili 2.B stupnja u skladu s primjenjivom delegiranom uredbom donesenom na temelju članka 460. Uredbe (EU) br. 575/2013, koja je vrednovana u skladu s tom delegiranom uredbom i koju nije izdala kreditna institucija koja izdaje pokrivenne obveznice, njezino matično društvo, osim ako je riječ o subjektu javnog sektora koji nije kreditna institucija, njezino društvo kći ili drugo društvo kći njezina matičnog društva ili sekuritizacijski subjekt posebne namjene s kojim je kreditna institucija usko povezana;
- (b) kratkoročnih izloženosti prema kreditnim institucijama koje ispunjavaju uvjete za 1. ili 2. stupanj kreditne kvalitete ili kratkoročnih depozita kreditnim institucijama koje ispunjavaju uvjete za 1., 2. ili 3. stupanj kreditne kvalitete u skladu s člankom 129. stavkom 1. točkom (c) Uredbe (EU) br. 575/2013.

Države članice mogu ograničiti vrste likvidne imovine koje se moraju koristiti za potrebe prvog podstavka točaka (a) i (b).

Države članice osiguravaju da nekolateralizirana potraživanja iz izloženosti za koja se smatra da su u statusu neispunjavanja obveza u skladu s člankom 178. Uredbe (EU) br. 575/2013 ne mogu pridonositi zaštitnom sloju likvidnosti skupa za pokriće.

4. Kada kreditne institucije koje izdaju pokrivene obveznice podliježu likvidnosnim zahtjevima utvrđenima u drugim pravnim aktima Unije, što dovodi do preklapanja sa zaštitnim slojem likvidnosti skupa za pokriće, države članice mogu odlučiti ne primijeniti odredbe nacionalnog prava kojima se prenose stavci 1., 2. i 3. u razdoblju predviđenom u tim pravnim aktima Unije. Države članice mogu iskoristiti tu mogućnost samo do datuma početka primjene izmjene tih pravnih akata Unije radi uklanjanja preklapanja i obavješćuju Komisiju i EBA-u o korištenju te mogućnosti.
5. Države članice mogu dopustiti da se izračun glavnice za strukture za produljenje roka dospjeća temelji na datumu konačnog dospjeća u skladu s ugovornim uvjetima pokrivene obveznice.
6. Države članice mogu predvidjeti da se stavak 1. ne primjenjuje na pokrivene obveznice koje podliježu zahtjevima u pogledu usklađenog financiranja.

Članak 17.

Uvjeti za strukture za produljenje roka dospijea

1. Države članice mogu dopustiti izdavanje pokrivenih obveznica sa strukturama za produljenje roka dospijea ako je zaštita ulagatelja osigurana barem s pomoću sljedećih elemenata:
 - (a) rok dospijea može se produljiti samo uz uvjet nastupa objektivnih događaja pokretača produljenja detaljno utvrđenih u nacionalnom pravu, a ne slijedom diskrecijske odluke kreditne institucije koja izdaje pokrivene obveznice;
 - (b) događaji pokretači produljenja roka dospijea detaljno su utvrđeni u ugovornim uvjetima pokrivene obveznice;
 - (c) informacije o strukturi u pogledu rokova dospijea dostavljene ulagateljima dovoljne su da im se omogući da utvrde rizik pokrivene obveznice i sadržavaju detaljan opis:
 - i. događaja pokretača produljenja roka dospijea;
 - ii. posljedica insolventnosti ili sanacije kreditne institucije koja izdaje pokrivene obveznice na produljenje roka dospijea;
 - iii. uloge nadležnih tijela imenovanih u skladu s člankom 18. stavkom 2. i, prema potrebi, posebnog upravitelja u pogledu produljenja roka dospijea;

- (d) konačni datum dospijeca pokrivenih obveznica može se odrediti u svakom trenutku;
 - (e) u slučaju insolventnosti ili sanacije kreditne institucije koja izdaje pokrivenih obveznica, produljenja roka dospijeca ne utječu na redoslijed naplate ulagatelja u pokrivenih obveznica niti izokreću redoslijed izvornog rasporeda programa dospijeca pokrivenih obveznica;
 - (f) produljenjem roka dospijeca ne mijenjaju se strukturna obilježja pokrivenih obveznica u smislu dvostruke zaštite kako je navedeno u članku 4. i isključenosti iz stečajne mase kako je navedeno u članku 5.
2. Države članice koje dopuštaju izdavanje pokrivenih obveznica sa strukturama za produljenje roka dospijeca o tome obavješćuju EBA-u.

GLAVA III.

JAVNI NADZOR POKRIVENIH OBVEZNICA

Članak 18.

Javni nadzor pokrivenih obveznica

1. Države članice osiguravaju zaštitu ulagatelja propisivanjem da izdavanje pokrivenih obveznica podliježe javnom nadzoru pokrivenih obveznica.

2. Za potrebe javnog nadzora pokrivenih obveznica iz stavka 1. države članice imenuju jedno ili više nadležnih tijela. One o tim imenovanim tijelima obavješćuju Komisiju i EBA-u te navode eventualnu raspodjelu funkcija i dužnosti.
3. Države članice osiguravaju da nadležna tijela imenovana u skladu sa stavkom 2. prate izdavanje pokrivenih obveznica kako bi ocijenila usklađenost sa zahtjevima utvrđenima u odredbama nacionalnog prava kojima se prenosi ova Direktiva.
4. Države članice osiguravaju da kreditne institucije koje izdaju pokrivene obveznice registriraju sve svoje transakcije koje se odnose na program pokrivenih obveznica te da imaju uspostavljene odgovarajuće i primjerene dokumentacijske sustave i procese.
5. Države članice također osiguravaju uvođenje primjerenih mjera kako bi se nadležnim tijelima imenovanim u skladu sa stavkom 2. ovog članka omogućilo da pribave informacije potrebne za ocjenu usklađenosti sa zahtjevima utvrđenima u odredbama nacionalnog prava kojima se prenosi ova Direktiva, istraže moguća kršenja tih zahtjeva te izreknu administrativne sankcije i druge administrativne mjere u skladu s odredbama nacionalnog prava kojima se prenosi članak 23.
6. Države članice osiguravaju da nadležna tijela imenovana u skladu sa stavkom 2. imaju na raspolaganju stručno znanje, resurse, operativne kapacitete, ovlasti i neovisnost koji su im potrebni za obavljanje funkcija koje se odnose na javni nadzor pokrivenih obveznica.

Članak 19.

Odobrenje za programe pokrivenih obveznica

1. Države članice osiguravaju zaštitu ulagatelja tako što zahtijevaju ishođenje odobrenja za program pokrivenih obveznica prije izdavanja pokrivenih obveznica u okviru tog programa. Države članice dodjeljuju ovlast za izdavanje takvih odobrenja nadležnim tijelima imenovanima u skladu s člankom 18. stavkom 2.
2. Države članice utvrđuju zahtjeve u pogledu odobrenja iz stavka 1. koji uključuju barem sljedeće:
 - (a) odgovarajući poslovni plan kojim se utvrđuje izdavanje pokrivenih obveznica;
 - (b) odgovarajuće politike, postupke i metodologije s ciljem zaštite ulagatelja, koji se odnose na odobrenje, izmjenu uvjeta, produljenje roka otplate i refinanciranje kredita uključenih u skup za pokriće;
 - (c) rukovodstvo i osoblje zaduženo za program pokrivenih obveznica koje ima odgovarajuće kvalifikacije i znanje o izdavanju pokrivenih obveznica i upravljanju programom pokrivenih obveznica;
 - (d) administrativnu strukturu za skup za pokriće i njegov nadzor koja ispunjava primjenjive zahtjeve utvrđene u odredbama nacionalnog prava kojima se prenosi ova Direktiva.

Članak 20.

Javni nadzor pokrivenih obveznica u slučaju insolventnosti ili sanacije

1. Nadležna tijela imenovana u skladu s člankom 18. stavkom 2. surađuju sa sanacijskim tijelom u slučaju sanacije kreditne institucije koja izdaje pokrivene obveznice kako bi se osigurala zaštita prava i interesa ulagatelja u pokrivene obveznice, među ostalim barem tako da se tijekom postupka sanacije provjerava kontinuirano i dobro upravljanje programom pokrivenih obveznica.
2. Države članice mogu predvidjeti imenovanje posebnog upravitelja kako bi se osigurala zaštita prava i interesa ulagatelja u pokrivene obveznice, među ostalim barem tako da se tijekom potrebnog razdoblja provjerava kontinuirano i dobro upravljanje programom pokrivenih obveznica.

Ako države članice iskoriste tu mogućnost, mogu zahtijevati od svojih nadležnih tijela imenovanih u skladu s člankom 18. stavkom 2. da odobre imenovanje i razrješenje posebnog upravitelja. Države članice koje iskoriste tu mogućnost zahtijevaju barem da se provede savjetovanje s tim nadležnim tijelima u vezi s imenovanjem i razrješenjem posebnog upravitelja.

3. Ako države članice predvide imenovanje posebnog upravitelja u skladu sa stavkom 2., one donose pravila kojima se utvrđuju zadaće i odgovornosti tog posebnog upravitelja barem u pogledu sljedećeg:
- (a) ispunjavanja obveza povezanih s pokrivenim obveznicama;
 - (b) upravljanja i realizacije imovine za pokriće, uključujući prijenos te imovine zajedno s obvezama koje proizlaze iz pokrivenih obveznica na drugu kreditnu instituciju koja izdaje pokrivene obveznice;
 - (c) pravnih transakcija potrebnih za pravilno upravljanje skupom za pokriće, kontinuiranog praćenja pokrića obveza povezanih s pokrivenim obveznicama, pokretanja postupaka s ciljem povratka imovine u skup za pokriće i prijenosa preostale imovine u insolventijsku masu kreditne institucije koja izdaje pokrivene obveznice nakon što su sve obveze koje proizlaze iz pokrivenih obveznica ispunjene.

Za potrebe prvog podstavka točke (c) države članice mogu dopustiti rad posebnog upravitelja u slučaju insolventnosti kreditne institucije koja izdaje pokrivene obveznice, u okviru odobrenja koje ima ta kreditna institucija i podložno istim operativnim zahtjevima.

4. Za potrebe postupka insolventnosti ili sanacije države članice osiguravaju koordinaciju i razmjenu informacija između nadležnih tijela imenovanih u skladu s člankom 18. stavkom 2., posebnog upravitelja, ako je imenovan, i u slučaju sanacije, sanacijskog tijela.

Članak 21.

Izvješćivanje nadležnih tijela

1. Države članice osiguravaju zaštitu ulagatelja tako što od kreditnih institucija koje izdaju pokrivene obveznice zahtijevaju da nadležnim tijelima imenovanim u skladu s člankom 18. stavkom 2. dostavljaju informacije utvrđene u stavku 2. o programima pokrivenih obveznica. To izvješćivanje provodi se redovito kao i na zahtjev tih nadležnih tijela. Države članice utvrđuju pravila o učestalosti tog redovitog izvješćivanja.
2. Obvezama izvješćivanja koje se moraju utvrditi u skladu sa stavkom 1. zahtijeva se da informacije koje se moraju dostavljati uključuju barem informacije o sljedećem:
 - (a) prihvatljivosti imovine i zahtjevima u pogledu skupa za pokriće u skladu s člancima od 6. do 11.;
 - (b) izdvajanju imovine za pokriće u skladu s člankom 12.;

- (c) kada je to primjenjivo, načinu rada nadzornika skupa za pokriće u skladu s člankom 13.;
 - (d) zahtjevima u pogledu pokrića u skladu s člankom 15.;
 - (e) zaštitnom sloju likvidnosti skupa za pokriće u skladu s člankom 16.;
 - (f) kada je to primjenjivo, uvjetima za strukture za produljenje roka dospijeća u skladu s člankom 17.
3. Države članice utvrđuju pravila o informacijama koje u skladu sa stavkom 2., u slučaju insolventnosti ili sanacije kreditne institucije koja izdaje pokrivenne obveznice, nadležnim tijelima imenovanima u skladu s člankom 18. stavkom 2. moraju pružati kreditne institucije koje izdaju pokrivenne obveznice.

Članak 22.

Ovlasti nadležnih tijela za potrebe javnog nadzora pokrivenih obveznica

1. Države članice osiguravaju zaštitu ulagatelja tako što nadležnim tijelima imenovanima u skladu s člankom 18. stavkom 2. dodjeljuju sve ovlasti u pogledu nadzora, istraga i izricanja sankcija koje su potrebne za obavljanje zadaće javnog nadzora pokrivenih obveznica.

2. Ovlasti iz stavka 1. uključuju barem sljedeće:
- (a) ovlast za izdavanje ili odbijanje odobrenja u skladu s člankom 19.;
 - (b) ovlast za redovito preispitivanje programa pokrivenih obveznica s ciljem ocjene usklađenosti s odredbama nacionalnog prava kojima se prenosi ova Direktiva;
 - (c) ovlast za provedbu izravnog i neizravnog nadzora;
 - (d) ovlast za izricanje administrativnih sankcija i drugih administrativnih mjera u skladu s odredbama nacionalnog prava kojima se prenosi članak 23.;
 - (e) ovlast za donošenje i provedbu nadzornih smjernica o izdavanju pokrivenih obveznica.

Članak 23.

Administrativne sankcije i druge administrativne mjere

1. Ne dovodeći u pitanje pravo država članica da predvide kaznene sankcije, države članice utvrđuju pravila o odgovarajućim administrativnim sankcijama i drugim administrativnim mjerama koje se primjenjuju barem u sljedećim situacijama:
- (a) kreditna institucija ishodila je odobrenje za program pokrivenih obveznica na temelju lažnih navoda ili na drugi nezakonit način;

- (b) kreditna institucija više ne ispunjava uvjete na temelju kojih je izdano odobrenje za program pokrivenih obveznica;
- (c) kreditna institucija izdaje pokrivene obveznice, a nije ishodila odobrenje u skladu s odredbama nacionalnog prava kojima se prenosi članak 19.;
- (d) kreditna institucija koja izdaje pokrivene obveznice ne ispunjava zahtjeve utvrđene u odredbama nacionalnog prava kojima se prenosi članak 4.;
- (e) kreditna institucija izdaje pokrivene obveznice koje nisu u skladu sa zahtjevima utvrđenima u odredbama nacionalnog prava kojima se prenosi članak 5.;
- (f) kreditna institucija izdaje pokrivene obveznice koje nisu kolateralizirane u skladu s odredbama nacionalnog prava kojima se prenosi članak 6.;
- (g) kreditna institucija izdaje pokrivene obveznice koje su kolateralizirane imovinom koja se nalazi izvan Unije kršeći pritom zahtjeve utvrđene u odredbama nacionalnog prava kojima se prenosi članak 7.;
- (h) kreditna institucija kolateralizira pokrivene obveznice u okviru strukture za unutargrupne udružene pokrivene obveznice kršeći pritom zahtjeve utvrđene u odredbama nacionalnog prava kojima se prenosi članak 8.;

- (i) kreditna institucija koja izdaje pokrivene obveznice ne ispunjava uvjete za zajedničko financiranje utvrđene u odredbama nacionalnog prava kojima se prenosi članak 9.;
- (j) kreditna institucija koja izdaje pokrivene obveznice ne ispunjava zahtjeve u pogledu sastava skupa za pokriće utvrđene u odredbama nacionalnog prava kojima se prenosi članak 10.;
- (k) kreditna institucija koja izdaje pokrivene obveznice ne ispunjava zahtjeve u pogledu ugovorâ o izvedenicama u skupu za pokriće utvrđene u odredbama nacionalnog prava kojima se prenosi članak 11.;
- (l) kreditna institucija koja izdaje pokrivene obveznice ne ispunjava zahtjeve u pogledu izdvajanja imovine za pokriće u skladu s odredbama nacionalnog prava kojima se prenosi članak 12.;
- (m) kreditna institucija koja izdaje pokrivene obveznice ne dostavlja informacije ili dostavlja nepotpune ili netočne informacije kršeći pritom odredbe nacionalnog prava kojima se prenosi članak 14.;
- (n) kreditna institucija koja izdaje pokrivene obveznice opetovano ili kontinuirano ne uspijeva osigurati zaštitni sloj likvidnosti skupa za pokriće kršeći pritom odredbe nacionalnog prava kojima se prenosi članak 16.;

- (o) kreditna institucija koja izdaje pokrivene obveznice sa strukturama za produljenje roka dospeljeća ne ispunjava uvjete za strukture za produljenje roka dospeljeća utvrđene u odredbama nacionalnog prava kojima se prenosi članak 17.;
- (p) kreditna institucija koja izdaje pokrivene obveznice ne dostavlja informacije ili dostavlja nepotpune ili netočne informacije o svojim obvezama kršeći pritom odredbe nacionalnog prava kojima se prenosi članak 21. stavak 2.

Države članice mogu odlučiti da ne predvide administrativne sankcije ili druge administrativne mjere za kršenja koja podliježu kaznenim sankcijama prema njihovu nacionalnom pravu. U tom slučaju države članice priopćavaju Komisiji relevantne odredbe kaznenog prava.

2. Sankcije i mjere iz stavka 1. moraju biti djelotvorne, proporcionalne i odvraćajuće i uključivati barem sljedeće:

- (a) oduzimanje odobrenja za program pokrivenih obveznica;
- (b) javnu objavu identiteta fizičke ili pravne osobe i prirode kršenja u skladu s člankom 24.;
- (c) nalog kojim se od fizičke ili pravne osobe zahtijeva da prestane s takvim postupanjem i da takvo postupanje više ne ponovi;
- (d) administrativne novčane kazne.

3. Države članice osiguravaju i djelotvornu provedbu sankcija i mjera iz stavka 1.
4. Države članice osiguravaju da nadležna tijela imenovana u skladu s člankom 18. stavkom 2. pri određivanju vrste administrativnih sankcija ili drugih administrativnih mjera i iznosa administrativnih novčanih kazni uzmu u obzir sve sljedeće okolnosti, prema potrebi:
 - (a) težinu i trajanje kršenja;
 - (b) stupanj odgovornosti fizičke ili pravne osobe odgovorne za kršenje;
 - (c) financijsku snagu fizičke ili pravne osobe odgovorne za kršenje, među ostalim upućivanjem na ukupni promet pravne osobe ili godišnji dohodak fizičke osobe;
 - (d) značaj dobiti ili gubitaka koje je fizička ili pravna osoba odgovorna za kršenje ostvarila odnosno izbjegla zbog povrede, u mjeri u kojoj je tu dobit ili te gubitke moguće utvrditi;
 - (e) gubitke koje su zbog kršenja pretrpjele treće strane, u mjeri u kojoj je te gubitke moguće utvrditi;
 - (f) razinu suradnje fizičke ili pravne osobe odgovorne za kršenje s nadležnim tijelima imenovanima u skladu s člankom 18. stavkom 2.;

- (g) sva prethodna kršenja koje je počinila fizička ili pravna osoba odgovorna za kršenje;
- (h) sve stvarne ili moguće sistemske posljedice kršenja.

5. Kada se odredbe iz stavka 1. primjenjuju na pravne osobe, države članice osiguravaju i da nadležna tijela imenovana u skladu s člankom 18. stavkom 2. primjenjuju administrativne sankcije i druge administrativne mjere utvrđene u stavku 2. ovog članka na članove upravljačkog tijela i druge osobe koje su prema nacionalnom pravu odgovorne za kršenje.
6. Države članice osiguravaju da nadležna tijela imenovana u skladu s člankom 18. stavkom 2. prije donošenja odluke o izricanju administrativnih sankcija ili drugih administrativnih mjera utvrđene u stavku 2. pruže dotičnoj fizičkoj ili pravnoj osobi priliku da bude saslušana. Iznimke od prava na saslušanje mogu se primijeniti za donošenje tih drugih administrativnih mjera ako je potrebno hitno djelovanje kako bi se spriječili znatni gubici trećih strana ili znatna šteta za financijski sustav. U tom slučaju dotična osoba dobiva priliku da bude saslušana što je prije moguće nakon donošenja administrativne mjere te se ta mjera preispituje ako je to potrebno.
7. Države članice osiguravaju da su sve odluke kojima se izriču administrativne sankcije ili druge administrativne mjere utvrđene u stavku 2. propisno obrazložene i da se protiv njih može podnijeti žalba.

Članak 24.

Objava administrativnih sankcija i drugih administrativnih mjera

1. Države članice osiguravaju da odredbe nacionalnog prava kojima se prenosi ova Direktiva sadržavaju pravila kojima se zahtijeva da se administrativne sankcije i druge administrativne mjere objavljuju bez nepotrebne odgode na službenim internetskim stranicama nadležnih tijela imenovanih u skladu s člankom 18. stavkom 2. Ista obveza primjenjuje se ako pojedina država članica odluči predvidjeti kaznene sankcije u skladu s člankom 23. stavkom 1. drugim podstavkom.
2. Pravilima donesenima na temelju stavka 1. zahtijeva se objava barem svih odluka na koje se nije moguće žaliti ili na koje se više nije moguće žaliti i koje su izrečene zbog kršenja odredaba nacionalnog prava kojima se prenosi ova Direktiva.
3. Države članice osiguravaju da takva objava sadržava informacije o vrsti i prirodi kršenja i identitetu fizičke ili pravne osobe kojoj je sankcija ili mjera izrečena. Podložno stavku 4., države članice također osiguravaju da se te informacije objavljuju bez nepotrebne odgode nakon što je adresat obaviješten o toj sankciji ili mjeri, kao i o objavi odluke kojom se izriče ta sankcija ili mjera na službenim internetskim stranicama nadležnih tijela imenovanih u skladu s člankom 18. stavkom 2.

4. Ako države članice dopuste objavu odluke o izricanju sankcija ili drugih mjera protiv kojih je u tijeku žalba, nadležna tijela imenovana u skladu s člankom 18. stavkom 2. na svojim službenim internetskim stranicama bez nepotrebne odgode također objavljuju informacije o statusu te žalbe i njezinu ishodu.
5. Države članice osiguravaju da nadležna tijela imenovana u skladu s člankom 18. stavkom 2. odluke o izricanju sankcija ili mjera objavljuju anonimno i u skladu s nacionalnim pravom u svakoj od sljedećih situacija:
 - (a) ako je sankcija ili mjera izrečena fizičkoj osobi i ako se ustanovilo da je objava osobnih podataka neproporcionalna;
 - (b) ako bi objava ugrozila stabilnost financijskih tržišta ili kaznenu istragu koja je u tijeku;
 - (c) ako bi objava prouzročila neproporcionalnu štetu uključenim kreditnim institucijama ili fizičkim osobama, u mjeri u kojoj je to moguće utvrditi.
6. Ako država članica objavi anonimnu odluku o izricanju sankcije ili mjere, može dopustiti da se odgodi objava relevantnih podataka.
7. Države članice osiguravaju i objavu svih pravomoćnih sudskih odluka kojima se poništava odluka o izricanju sankcije ili mjere.

8. Države članice osiguravaju da svaka objava iz stavaka od 2. do 6. bude dostupna na službenim internetskim stranicama nadležnih tijela imenovanih u skladu s člankom 18. stavkom 2. tijekom barem pet godina od datuma objave. Osobne podatke sadržane u objavi zadržava se na službenim internetskim stranicama samo tijekom razdoblja koje je potrebno i u skladu s primjenjivim pravilima o zaštiti osobnih podataka. To razdoblje zadržavanja određuje se uzimajući u obzir rokove zastare predviđene u zakonodavstvu dotičnih država članica, ali u svakom slučaju ono ne smije biti dulje od deset godina.
9. Nadležna tijela imenovana u skladu s člankom 18. stavkom 2. obavješćuju EBA-u o svim izrečenim administrativnim sankcijama i drugim administrativnim mjerama, između ostalog o svim žalbama podnesenima protiv tih sankcija i mjera te ishodu tih žalbi, prema potrebi. Države članice osiguravaju da ta nadležna tijela dobiju informacije i pojedinosti o pravomoćnoj presudi u vezi sa svakom izrečenom kaznenom sankcijom koje ta nadležna tijela moraju dostaviti i EBA-i.
10. EBA vodi središnju bazu podataka o administrativnim sankcijama i drugim administrativnim mjerama o kojima je obaviještena. Ta je baza podataka dostupna samo nadležnim tijelima imenovanima u skladu s člankom 18. stavkom 2. i ažurira se na temelju informacija koje nadležna tijela dostavljaju u skladu sa stavkom 9. ovog članka.

Članak 25.
Obveze suradnje

1. Države članice osiguravaju da nadležna tijela imenovana u skladu s člankom 18. stavkom 2. blisko surađuju s nadležnim tijelima koja provode opći nadzor kreditnih institucija u skladu s relevantnim pravom Unije primjenjivim na te institucije i sa sanacijskim tijelom u slučaju sanacije kreditne institucije koja izdaje pokrivenne obveznice.
2. Države članice također osiguravaju da nadležna tijela imenovana u skladu s člankom 18. stavkom 2. međusobno blisko surađuju. Ta suradnja uključuje međusobno pružanje svih informacija koje su relevantne za obavljanje nadzornih zadaća drugog nadležnog tijela u skladu s odredbama nacionalnog prava kojima se prenosi ova Direktiva.
3. Za potrebe stavka 2. druge rečenice ovog članka države članice osiguravaju da nadležna tijela imenovana u skladu s člankom 18. stavkom 2. dostavljaju sljedeće:
 - (a) sve relevantne informacije na zahtjev nekog drugog nadležnog tijela imenovanog u skladu s člankom 18. stavkom 2.; i
 - (b) na vlastitu inicijativu, sve bitne informacije drugim nadležnim tijelima imenovanima u skladu s člankom 18. stavkom 2. u drugim državama članicama.

4. Države članice također osiguravaju da nadležna tijela imenovana u skladu s člankom 18. stavkom 2. za potrebe ove Direktive surađuju s EBA-om ili, prema potrebi, s europskim nadzornim tijelom (Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala), osnovanim Uredbom (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća¹.
5. Za potrebe ovog članka informacije se smatraju bitnima ako bi mogle bitno utjecati na ocjenu izdanja pokrivenih obveznica u drugoj državi članici.

Članak 26.

Zahtjevi u pogledu objava

1. Države članice osiguravaju da nadležna tijela imenovana u skladu s člankom 18. stavkom 2. na svojim službenim internetskim stranicama objavljuju sljedeće informacije:
 - (a) tekstove svojih nacionalnih zakona, drugih propisa i općih smjernica donesenih u vezi s izdavanjem pokrivenih obveznica;
 - (b) popis kreditnih institucija kojima je odobreno izdavanje pokrivenih obveznica;

¹ Uredba (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala), izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/77/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 84.).

- (c) popis pokrivenih obveznica koje imaju pravo koristiti oznaku „europska pokrivena obveznica” i popis pokrivenih obveznica koje imaju pravo koristiti oznaku „europska pokrivena obveznica (Premium)”.
2. Informacije koje se objavljuju u skladu sa stavkom 1. moraju biti dostatne kako bi se omogućila smislena usporedba pristupa nadležnih tijela različitih država članica koja su imenovana u skladu s člankom 18. stavkom 2. Te se informacije ažuriraju kako bi se uzele u obzir sve promjene.
3. Nadležna tijela imenovana u skladu s člankom 18. stavkom 2. obavješćuju EBA-u na godišnjoj osnovi o popisu kreditnih institucija iz stavka 1. točke (b) i popisima pokrivenih obveznica iz stavka 1. točke (c).

GLAVA IV. OZNAČIVANJE

Članak 27. *Označivanje*

1. Države članice osiguravaju da se oznaka „europska pokrivena obveznica” i njezin službeni prijevod na sve službene jezike Unije koriste samo za pokrivene obveznice koje ispunjavaju zahtjeve utvrđene u odredbama nacionalnog prava kojima se prenosi ova Direktiva.

2. Države članice osiguravaju da se oznaka „europska pokrivena obveznica (Premium)” i njezin službeni prijevod na sve službene jezike Unije koriste samo za pokrivenne obveznice koje ispunjavaju zahtjeve utvrđene u odredbama nacionalnog prava kojima se prenosi ova Direktiva i koje ispunjavaju zahtjeve iz članka 129. Uredbe (EU) br. 575/2013, kako je izmijenjen Uredbom (EU) 2019/... Europskog parlamenta i Vijeća¹⁺.

¹ Uredba (EU) 2019/... Europskog parlamenta i Vijeća od... o izmjeni Uredbe (EU) br. 575/2013 u pogledu izloženosti u obliku pokrivenih obveznica (SL L ..., str. ...).

⁺ SL: molimo u tekst umetnuti broj uredbe sadržane u dokumentu PE 85/19, a u bilješku broj, datum i upućivanje na SL za tu uredbu.

GLAVA V.

IZMJENE DRUGIH DIREKTIVA

Članak 28.

Izmjena Direktive 2009/65/EZ

Članak 52. stavak 4. Direktive 2009/65/EZ mijenja se kako slijedi:

1. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„4. Države članice mogu povisiti ograničenje od 5 % utvrđeno u stavku 1. prvom podstavku na najviše 25 % ako su obveznice izdane prije ... [30 mjeseci nakon datuma stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni] i ako su ispunjavale zahtjeve utvrđene u ovom stavku, kako se primjenjuje na datum njihova izdavanja, ili ako se na obveznice primjenjuje definicija pokrivenih obveznica iz članka 3. točke 1. Direktive (EU) 20.../... Europskog parlamenta i Vijeća*+.

* Direktiva (EU) .../... Europskog parlamenta i Vijeća od ... o izdavanju pokrivenih obveznica i javnom nadzoru pokrivenih obveznica i izmjeni direktiva 2009/65/EZ i 2014/59/EU (SL L ..., ..., str. ...).”;

⁺ SL: molimo u tekst umetnuti broj ove Direktive i dopuniti odgovarajuću bilješku.

2. treći podstavak briše se.

Članak 29.

Izmjena Direktive 2014/59/EU

U članku 2. stavku 1. Direktive 2014/59/EU točka 96. zamjenjuje se sljedećim:

„96. „pokrivena obveznica” znači pokrivena obveznica kako je definirana u članku 3. točki 1. Direktive (EU) 20.../... Europskog parlamenta i Vijeća⁺ ili, u pogledu instrumenta koji je izdan prije ... [30 mjeseci nakon datuma stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni], obveznica kako je navedeno u članku 52. stavku 4. Direktive 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća^{**}, kako se primjenjuje na datum njezina izdavanja;

* Direktiva (EU) .../... Europskog parlamenta i Vijeća od ... o izdavanju pokrivenih obveznica i javnom nadzoru pokrivenih obveznica i izmjeni direktiva 2009/65/EZ i 2014/59/EU (SL L ..., ..., str. ...).

** Direktiva 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) (SL L 302, 17.11.2009., str. 32.).”.

⁺ SL: molimo u tekst umetnuti broj ove Direktive i dopuniti odgovarajuću bilješku.

GLAVA VI.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 30.

Prijelazne mjere

1. Države članice osiguravaju da pokrivene obveznice koje su izdane prije ... [30 mjeseci nakon datuma stupanja na snagu ove Direktive], koje ispunjavaju zahtjeve utvrđene u članku 52. stavku 4. Direktive 2009/65/EZ, kako se primjenjuje na datum njihova izdavanja, ne podliježu zahtjevima utvrđenima u člancima od 5. do 12. i člancima 15., 16., 17. i 19. ove Direktive, već se do svojeg roka dospijeća mogu i dalje nazivati pokrivenim obveznicama u skladu s ovom Direktivom.

Države članice osiguravaju da nadležna tijela imenovana u skladu s člankom 18. stavkom 2. ove Direktive prate usklađenost pokrivenih obveznica izdanih prije ... [30 mjeseci nakon datuma stupanja na snagu ove Direktive] sa zahtjevima utvrđenima u članku 52. stavku 4. Direktive 2009/65/EZ, kako se primjenjuje na datum njihova izdavanja, kao i sa zahtjevima ove Direktive, u mjeri u kojoj su primjenjivi u skladu s prvim podstavkom ovog stavka.

2. Države članice mogu primjenjivati podstavak 1. na stalna izdanja pokrivenih obveznica za koja je identifikacijski broj ISIN otvoren prije ... [30 mjeseci nakon datuma stupanja na snagu ove Direktive] do najviše 24 mjeseca nakon tog datuma, pod uvjetom da ta izdanja ispunjavaju sve sljedeće zahtjeve:
- (a) rok dospijeca pokrivenih obveznica je prije ... [90 mjeseci nakon datuma stupanja na snagu ove Direktive];
 - (b) ukupna veličina izdanja stalnih izdanja nakon ... [30 mjeseci nakon datuma stupanja na snagu ove Direktive] ne premašuje dvostruku ukupnu veličinu izdanja nepodmirenih pokrivenih obveznica na taj datum;
 - (c) ukupna veličina izdanja pokrivenih obveznica na rok dospijeca ne premašuje 6 000 000 000 EUR ili ekvivalentni iznos u domaćoj valuti;
 - (d) kolaterali se nalaze u državi članici koja primjenjuje stavak 1. na stalna izdanja pokrivenih obveznica.

Članak 31.

Preispitivanja i izvješća

1. Komisija, u bliskoj suradnji s EBA-om, do ... [54 mjeseca nakon datuma stupanja na snagu ove Direktive] podnosi Europskom parlamentu i Vijeću izvješće, te mu prema potrebi prilaže zakonodavni prijedlog, o tome može li se i na koji način za kreditne institucije iz trećih zemalja koje izdaju pokrivenne obveznice i za ulagatelje u te pokrivenne obveznice uvesti sustav istovjetnosti uzimajući u obzir međunarodna kretanja u području pokrivenih obveznica, osobito razvoj zakonodavnih okvira u trećim zemljama.
2. Komisija, u bliskoj suradnji s EBA-om, do ... [66 mjeseci nakon datuma stupanja na snagu ove Direktive] podnosi Europskom parlamentu i Vijeću izvješće o provedbi ove Direktive u pogledu razine zaštite ulagatelja i o kretanjima u pogledu izdavanja pokrivenih obveznica u Uniji. Izvješće sadržava preporuke za daljnje djelovanje. Izvješće sadržava informacije o:
 - (a) kretanjima u pogledu broja odobrenja za izdavanje pokrivenih obveznica;

- (b) kretanjima u pogledu broja pokrivenih obveznica izdanih u skladu s odredbama nacionalnog prava kojima se prenosi ova Direktiva i u skladu s člankom 129. Uredbe (EU) br. 575/2013;
 - (c) kretanjima u pogledu imovine kojom je osigurano izdavanje pokrivenih obveznica;
 - (d) kretanjima u pogledu stupnja veće razine kolateralizacije;
 - (e) prekograničnim ulaganjima u pokrivene obveznice, između ostalog o priljevu ulaganja iz trećih zemalja i odljevu ulaganja u treće zemlje;
 - (f) kretanjima u pogledu izdavanja pokrivenih obveznica sa strukturama za produljenje roka dospijeca;
 - (g) kretanjima u pogledu rizika i koristi upotrebe izloženosti kako je navedeno u članku 129. stavku 1. Uredbe (EU) br. 575/2013;
 - (h) funkcioniranju tržišta pokrivenih obveznica.
3. Države članice do ... [54 mjeseci nakon datuma stupanja na snagu ove Direktive] dostavljaju Komisiji informacije o pitanjima navedenima u stavku 2.

4. Komisija do ... [54 mjeseca nakon datuma stupanja na snagu ove Direktive], nakon naručivanja i dobivanja studije o procjeni rizika i koristi koji proizlaze iz pokrivenih obveznica sa strukturama za produljenje roka dospeljeća i nakon savjetovanja s EBA-om, donosi izvješće i podnosi tu studiju i to izvješće Europskom parlamentu i Vijeću te im prema potrebi prilaže zakonodavni prijedlog.
5. Komisija do ... [54 mjeseca nakon datuma stupanja na snagu ove Direktive] donosi izvješće o mogućnosti uvođenja instrumenta „dvostruke zaštite” nazvanog „europske osigurane obveznice”. Komisija to izvješće podnosi Europskom parlamentu i Vijeću te mu prema potrebi prilaže zakonodavni prijedlog.

Članak 32.

Prenošenje

1. Države članice do ... [18 mjeseci nakon datuma stupanja na snagu ove Direktive] donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

One primjenjuju te odredbe najkasnije od ... [30 mjeseci nakon datuma stupanja na snagu ove Direktive].

Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 33.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 34.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu

Za Europski parlament
Predsjednik

Za Vijeće
Predsjednik